

O kanonizaciji, zazivanju svetaca i njihovom posredovanju

(Drugo, nadopunjeno i prerađeno izdanje)

Tematska knjižica

br. **2**

-----†-----
Zabluda po pitanju kanoniziranja... 'Nepogrešivost' rimskog Pape...
-----†-----

'Kanonizacija...', (BD 0783) 3
'Posljednji Papa, Benedikt XIV', (E.Swedenborg – 'Duhovni dnevnik – 5843-5847') 7
'Papa: Također Sixtus V', (E.Swedenborg – 'Duhovni dnevnik – 5833') 9
'Rimski Papa'', (J.Lorber – 'Scene sa kreveta umirućih – 7') 9

-----†-----
*Zazivanje 'svetaca' i njihovo zagovaranje kod Boga...
Svjetlosna bića kao naši pomagači (Anđeli čuvari)...*
-----†-----

'Zajednica 'svetaca'... Posredovanje je besmisleno...', (BD 4328) 12
'Rimokatolički 'sveti' – njihova sudbina na nebu...', (E.Swedenborg – Posljednji Sud (postmortem) – 60-68') 15
'Intervencija svjetlosnih bića u sudbinu...', (BD 4306) 17
'Zazivanje svjetlosnih bića... Prethodno povezivanje sa Ocem...', (BD 5675) 18
'Duh zaštitnik... Duhovni vodiči...', (BD 6636) 19
'U svezi JEDINOŠ istinskog 'Sveca Zaštitnika'', (Jakob Lorber, 26 Lipnja 1841).. 20
'Razjašnjenje u svezi posredovanja...'', (BD 8470) 26

-----†-----
U duhovnom svijetu...
-----†-----

'Obožavanje 'svetaca' na nebu je takva odvratnost...'', (E.Swedenborg – 'Istinska Kršćanska religija – 822-825') 29
'U svezi 'svetaca'', (E.Swedenborg - 'Duhovna Iskustva – 2133, 2134, 443, 2802')..... 30
'Razgovor sa određenim Rimokatolikom na nebu u svezi njihovih 'svetaca'', (E.Swedenborg - 'Minorna Duhovna Iskustva – 4603') 31
'Iz molitve za sveca čije ime nosiš' 32
'Večernja molitva 'svetom' Antunu' 33
'Molitva majke i oca...' 33
'U svezi neznabožaca i njihovog Posljednjeg Suda...'', (E.Swedenborg - 'Duhovna Iskustva – 5263-5267') 33
'O svecima i njihovom posredovanju... O brizi za rodbinu u duhovnom svijetu', (J.Lorber, 'Biskup Martin – 130') 34

Emanuel Swedenborg 36
Jakob Lorber – 'Biografija' 45
Bertha Dudde – 'Očeve Riječi: Tumačenje imena BERTHA DUDDE' 47

'Onda Bog izgovori sve ove riječi: Ja Sam Gospodar, Bog tvoj, Koji Sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. Nemoj imati drugih bogova uz Mene. Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na Zemlji, ili u vodama pod zemljom. Ne klanjaj im se niti im služi. Jer Ja, Gospodar, Bog tvoj, Bog Sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca - onih koji Me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena, a iskazujem milosrđe tisućama koji Me ljube i vrše Moje zapovijedi.' Izlazak 20:1-6

'Ova zapovijed, 'Nemoj imati drugih bogova uz Mene', u prirodnom smislu također znači da ni jedno ljudsko biće, živo ili mrtvo, ne smije biti obožavano i štovano kao Bog.' E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 292'

*

IDOLOPOKLONSTVO (iz katekizma Katoličke crkve)

2112 Prva zapovijed osuđuje *mnogoboštvo*. Od čovjeka traži da ne vjeruje u druge bogove osim u Boga, da ne časti druga božanstva, osim Jedinoga. Sveto pismo neprestance doziva u pamet odbacivanje kumirâ, koji su "srebro i zlato, ljudskih ruku (...) djelo", koji "usta imaju, a ne govore, oči imaju, a ne vide". Ti isprazni kumiri čovjeka čine praznim: "Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se u njih uzdaju" (Ps 115,4-5.8). Bog, naprotiv, jest "Bog živi" (Js 3,10; Ps 42,3; itd), koji oživljuje i zahvaća u povijest.

2113 Idolopoklonstvo se ne odnosi samo na krivo pogansko bogoštovlje. Ono ostaje stalna napast za vjerne. Sastoji se u tom da se učini bogom ono što nije Bog. Idolopoklonstvo je kad čovjek časti i štuje neko stvorenje namjesto Boga, bilo da je riječ o bogovima ili zlodusima (npr. Satanizam)... Mnoštvo je mučenika umrlo da se ne moraju klanjati "Zvijeri", čak odbijajući hiniti da je štuju. Idolopoklonstvo ne priznaje jedino gospodstvo Božje; zato je nespojivo sa zajedništvom s Bogom.

2114 Život se ljudski ujedinjuje klanjanjem Jedinomu. Zapovijed klanjati se samo Gospodu pojednostavljuje čovjeka i spasava ga od rasipanja bez granica. Idolopoklonstvo je izopačenje religioznog osjećaja, koji je čovjeku prirodan. Idolopoklonik je onaj koji "svoje neuništivo poznavanje Boga primjenjuje na bilo što drugo a ne na Boga

Bertha Dudde, br. 0783, 21 Veljače 1939

KANONIZACIJA...

Pošto si tako sigurno zaštićena nećeš biti u opasnosti ogriješiti se protiv Božanske volje, budući bezbrojna duhovna bića ulažu napor osigurati uspjeh ovog rada i tvoju duhovnu dobrobit i time također jamče njihovo šticeenje, tako da možeš primiti što ti je duhovno ponuđeno, nespriječeno i bez oklijevanja. Mnoga će pitanja još biti odgovorena za čovječanstvo kroz tebe, mnogi će problemi biti riješeni i mnoge dvojbe otklonjene, i prema tome će tvoja posvećenost i marljiv rad biti neprestano potraživani. Što više voljno i radosno obavljajući ovaj rad, to će lakše biti za pomagače u onostranom učiniti sebe razumljivima, i time je danas za tebe naumljena poruka koja se odnosi na izuzetno sporan predmet:

Kanonizacija pobuđuje ozlojađenost mnogih osoba, pošto je ona, sa njihovog gledišta, jedno uplitanje u Božanski zakon i Božansku proSUDbu. Ali oni koji se osjećaju ovlaštene i određeni ustanoviti zajednicu Svetaca su u stvari pretpostavili (izmislili) da posjeduju mjerodavnost prosudbe koja nedvojbeno daleko prevazilazi ljudske sposobnosti. Budući oni neće nikada biti dovoljno upućeni... da bi sproveli takvu kanonizaciju kompletno zakonito. Što ljudi doista znaju o unutarnjem životu druge osobe?... Jedino Bog može vidjeti u čovjekovo srce, samo On jedini je sposoban izmjeriti stupanj Ljubavi zemaljskog djeteta... Jedino On može podjeljivati u skladu sa zaslugom i zna prosuditi najunutarniju prirodu, zrelost duše...

Otud su ljudi ustanovili jednu nezakonitu duhovnu zajednicu koja je kao takva postala centar štovanja i obožavanja i molitvi, što u svojoj Istini nije moglo biti naumljeno od strane Nebeskog Oca, budući će to više vjerojatno rezultirati u razdvojenosti zemaljskog djeteta od Oca nego u srdačnom odnosu sa Njime. Ljudsko biće više ne pristupa u molitvi Nebeskom Ocu Osobno nego pokušava postići njegov cilj kroz posredništvo, a ovo će uvijek spriječiti ispravan odnos sa Ocem. Duhovna bića koja se brinu o vama su zasigurno uvijek odabrana od strane Boga za ovu službu, ona također stoje pored vas (tj. podupiru vas) sa svom njihovom duhovnom snagom, oni vas čuvaju i štite i neprestano su uključeni u vaš duhovni napredak; međutim, to zavisi o Božjoj volji tko je odabran da vas štiti, budući vi ljudi ne bi imali ispravno znanje da možete odlučiti kome se okrenuti kako bi sazrijeli duhovno i polučili najveću korist za spasenje vaše duše. Kada se ljudi na Zemlji usude predvidjeti proSUDbu Vječnog Božanstva, kada se oni osjećaju ovlaštene kanonizirati (proglasiti

svetim) ili osuditi (*prokleti*), to je slično jednom predviđanju Božanskog Suda... to je navodno nepobitno svjedočanstvo jednog čestitog načina života koji je ugodan Bogu, dokaz za što, međutim, ne može nikada biti proizveden od strane osobe...

Sve dok on živi na Zemlji ljudsko biće će griješiti, i prema tome njegova proSUDba isto tako neće biti neosporna. Svatko tko sebe izvanjski prikazuje da živi na Bogu-ugodan način je vrlo često i dalje daleko udaljen od toga unutar sebe samoga, i podjednako, osoba koja prođe nezamjećeno u zemaljskom životu će vrlo često biti prosvjetljena, sa čistim unutarnjim životom i srcem koje je postalo Ljubav na Zemlji. I zato ljudi ne bi trebali pogrešno prisvojiti pravo na koje oni nisu ovlašteni, budući ova kanonizacija nije blagotvorna za čovječanstvo, radije ona zavodi one koji traže Istinu.

AMEN

Stoga, kada čujemo ovako nešto:

1. Listopad 2000 – Papa Ivan Pavao II je pred desecima tisuća ljudi, među kojima je bio i veliki broj Kineza, na Trgu svetog Petra u Vatikanu predvodio svečanost kanonizacije mučenika. Novi sveci su iz Kine - 87 Kineza i 33 strana misionara - a ubijeni su između 1648. i 1930. godine. Komunistička vlada u Peking, koja ne dopušta svojim Katolicima da priznaju Papu, je pokrenula niz oštrih napada na Vatikan, osobito zbog činjenice da je 1. listopada, dan kanonizacije kineskih svetaca, istodobno i nacionalni blagdan komunističke Kine. Vatikan tvrdi da su kineski mučenici umrli zbog svoje odanosti kršćanskoj vjeri. Kineska vlast, međutim, ističe da je većina mučenika pogubljena zbog kršenja kineskih zakona, u vrijeme kad su kolonijalne sile izvršile invaziju na Kinu tijekom Opijumskog rata 1839.-1842. godine te u Bokserskom ustanku 1898.-1900. godine.

*

30. Srpanj 2002 – Papa Ivan Pavao II je kanonizirao prvog sveca centralne Amerike u Guatemala City-ju čemu je prisustvovalo na stotine tisuća Katolika. 82-godišnji pontif je svecem proglasio španjolskog misionara iz 17. vijeka Pedro de San Jose Betancura, koji je svoj život posvetio pomaganju siromašnima. Associated Press navodi da je Papa rekao da novi svetac predstavlja hitan poziv na milosrđe u modernom društvu. Papa posjećuje i Meksiko gdje će svecem proglasiti indijanca urođenika za kojeg se vjeruje da je vidio lik djevice Marije u 16.-om vijeku.

*

1. Kolovoza 2002 – Papa Ivan Pavao II je u glavnome gradu Meksika proglasio svetim indijanskog seljaka Juana Diega Cuauhtlatatzina koji je živio u 16. stoljeću i kojemu

se u 16. stoljeću više puta ukazala tamnoputa djevica Marija, nakon čega su milijuni meksičkih Indijanaca prešli na Katolicizam.

*

Papa Ivan Pavao II je tijekom svoje papinske službe proglasio svetima 483, a blaženim 1355 osoba, među kojima su i dvojica Hrvata: sv. Leopold Bogdan Mandić i Marko Križevčanin. Od beatificiranih su tu bl. Alojzije Stepinac i Blaćanka Marija od Propetog Petković.

... to ukazuje na pogrešno prisvojeno pravo točne procjene stanja duše umrlih, i prema tome je to politika koja je neblagotvorna za čovječanstvo, štoviše, radije zavodi one koji traže Istinu. U katekizmu Katoličke crkve br. 828 čitamo na ovu temu ovako:

Kanonizirajući neke vjernike, to jest svečano proglašujući da su ti vjernici junački vršili kreposti i živjeli u vjernosti Božjoj milosti, Crkva priznaje moć Duha svetosti koji je u njoj, i podržava nadu vjernika pružajući im svece kao uzore i zagovornike.

Da stvar bude još 'bolja', u Katoličkom obliku religijskog uvjerenja ljudi je donešena dogma 'o nepogrešivosti vladara crkve', što nadalje znači da je vjernicima tamo zabranjeno uopće sumnjati u, te kritizirati bilo koju odluku rimskog Pape koja se tiče vjere i morala! Ovo je pak službeno objašnjenje:

I što je onda zapravo nepogrešivost ili nezabludivost Pape? „Kada vršeći svoju službu učitelja i pastira svih kršćana snagom svog vrhovnog apostolskog autoriteta definira da neka doktrina koja se tiče vjere i morala treba biti prihvaćena od cijele Crkve“.

Vadim sada nekoliko uputa iz Knjižice br. 18, 'Zablude i neistine u Kršćanskoj Crkvi – 1', gdje ima poglavlje posvećeno baš ovome:

'... Ali Bog od ljudi zahtjeva da imaju živu vjeru, to jest, vjeru srca, vjeru koja sa potpunim uvjerenjem potvrđuje ono što je podučena. Svatko tko ozbiljno razmišlja o tome će biti u stanju potvrditi svaku Božansku Istinu sa cijelim svojim srcem, međutim, on nikad neće biti u stanju prihvatiti Sotonino djelo(vanje). On će ga uskoro prepoznati kao ljudsko djelo, i, otkrivši kako je bezvrijedno, odbacit će ga sa lakoćom. Ispitajte sve i zadržite najbolje (1 Solunjanima 5:21)... A pošto pomno ispitivanje neminovno mora za sobom povlačiti prepoznavanje i odbacivanje svake zablude, protivnik (Sotona) je znao kako spriječiti ispitivanje religijske dogme uspostavljajući učenje čija je namjera bila eliminirati ljudsko razmišljanje i koje je time rezultiralo u vrlo ružnim posljedicama...

Ovo se odnosi na učenje od nepogrešivosti poglavara crkve, koje prividno oslobađa ljudsko biće svake odgovornosti a ipak ga vodi u duboki duhovni mrak ako je prihvaćeno i smatrano za Božansku Istinu. Jer svako obmanjujuće učenje bi onda moglo biti nadodano kao Božanska Istina bez dozvoljavanja kriticizma ili odbacivanja. I tako su vrata bila otvorena za svaku grešku... njiva je bila dostupna djelovanju neprijatelja na kojoj je on mogao naširoko posijati svoje sjeme...

To što ljudi moraju vjerovati u učenje o nepogrešivosti poglavara crkve znači da svako dodatno učenje ili pravilo postavljeno od poglavara crkve MORA biti odobreno ili prihvaćeno bez ikakve kritike, i time je eliminirano čovjekovo razmišljanje i njegova sloboda izbora, iako su oni prijeko potrebni ako će ljudsko biće jednog dana položiti račun za svoj odnos sa Bogom. Svaki čovjek mora odgovarati za sebe (*Matej 16:27; Otkrovenje 20:12, 13*), posljedično tome on mora donijeti svoju vlastitu odluku u potpunoj slobodi volje... Međutim, da bi donio odluku on mora biti u stanju ispitati i uzeti u obzir ono što će odlučiti... Ne bi trebao biti slučaj da jedan pojedinac odlučuje i onda da ta osoba zahtjeva od tisuća i tisuća ljudi da slijede njegovu odluku, naknadno izražavajući ovaj zahtjev u obliku zapovijedi... što je nedvojbeno slučaj ako se svaka crkvena zapovijed treba priznati kako je u skladu sa Božjom voljom, pošto je njezin temelj nepogrešivost poglavara crkve. Ova učenja su sada bez ikakve rezerve prihvaćena bez da ljudsko biće razjašnjava njihovo značenje i svrhu, što rezultira u rutinskim akcijama koje nisu povezane sa slobodnom odlukom, dubokom vjerom i snažnim osjećajem bliskosti sa Bogom.' (BD 2383 a i b)

'Vi previše značaja pridajete nepogrešivosti poglavara vaše crkve, a ipak ste uvelike obmanuti... Nepogrešivost poglavara crkve je iskrivljena slika izlivanja Svetog Duha.' (BD 1514)

*

Objava 0783 također kaže i sljedeće: 'Svatko tko sebe izvanjski prikazuje da živi na Bogu-ugodan način je vrlo često i dalje daleko udaljen od toga unutar sebe samoga', u prilog čemu ubacujem izvješće Emanuel Swedenborga sa duhovnog 'terena' u svezi sudbine nekih rimskih Papa u onostranom, jer uistinu je važno uočiti kako mi na Zemlji doista ne znamo kakvo je stvarno stanje duše nekog čovjeka sve dok on ne odbaci svoje tijelo i u potpunosti uđe u svoje unutrašnjosti:

POSLEDNJI PAPA, BENEDIKT XIV.

Tri tjedna nakon (*njegove*) smrti, bilo mi je dozvoljeno razgovarati sa Papom, i tada tijekom četiri dana, u svezi mnogih stvari u duhovnom svijetu, posebice u svezi

Gospodara (*Isusa Krista*), da je On Bog neba, i nije (pre)dao nikakvu vlast ijednom čovjeku, budući vlast propada ekskluzivno Božanstvu (*Matej 28:18*). On je također bio podučen u svezi otpuštanja grijeha, u svezi neba i pakla, u svezi čovjeka – da mu ispadne sukladno životu u svijetu, i vrlo mnogo sličnih stvari; i, tada, činilo se da ih je svih razumio, i također tako reći vjerovao u njih; jer on je tako govorio. Iz istog razloga neki su njegovali nadu, u svezi njega, da je u svijetu on može biti bio obožavatelj Gospodara i u osjećaju Istine, i time da je on mogao možda biti od koristi kod ljudi te religije. Ali on je bio takve naklonosti, da je govorio u skladu sa naklonošću drugoga, i vrlo uglađeno i vješto. Kada se pretpostavilo da je on prihvatio poduku, bio je ostavljen njegovoj vlastitoj ljubavi i njezinim proizlazećim principima; i, kada je tako bio ostavljen, djelovao je u sjedinjenju sa naj-podmuklijim iz njegove religije, bodreći i potpirujući uništenje onih koji su pripadali religiji Protestanata, ali skriveno. I, budući je bio udružen sa najopakijima, on je također nastojao, i to na mnoge različite načine, potpuno uništiti one koji su pripisali svu vlast Gospodaru; i bilo mu je rečeno da se okani toga, budući je sada u svijetu gdje nema poštovanja prema osobama, već tkogod čini zlo biva kažnjen. Ipak, međutim, on je ustrajao, vjerujući kako njemu nitko ništa ne može napraviti. Ali kada je ustrajao bio je kažnjen poput ostalih i to doista neugodno u špilji gdje je bio rigorozan kaznitelj; i, budući je i dalje tako nastavio, bio je bačen spram zapada.

Bilo je sprovedeno ispitivanje sa obzirom na to kakav je bio u svijetu, čak sukladno njegovoj vlastitoj isповijesti (*tj. da je ovo što slijedi on sam izrazio*): (1) da je on smatrao Riječ Božju kao bezvrijednu, i, kada ju je čitao, ismijavao je mnoge stvari u njoj, kako ni najmanje nisu Božanske. Mnogi su mu odlomci bili recitirani, s obzirom na koje je on govorio sa posprdnnošću, govoreći, da je to tako bilo napisano jedino poradi stila u tom vremenu: slovom i riječju, da se u njoj ne može pronaći ništa Božanstveno; (2) da on, u Savjetu svećenstva, govori više iz Božanskog nego je to izgovoreno u Riječi; tako da je on uzvisio njegove vlastite riječi u Savjetu svećenstva iznad Riječi; (3) da je, iz tog razloga, on potvrdio Bulu Unigenitus (*koju je donio Papa Klement XI 1713; premda se može odnositi i na Bulu Pape Klementa VI u 1343*), i uvjerio ljude da prihvate – što je on radio na mnoge načine, od kojih je naveo neke, i otišao je dalje nego ranije; (4) da je, iz ovog razloga, on ljubio i častio Jezuite više od drugih; u svezi koje stvari su, također, neke stvari bile rečene po pitanju toga kako je on to činio. Kada mu je bilo rečeno kako su većina njih bili vragovi, i to mu je također bilo pokazano tako što su mnogi bili sakupljeni zajedno i dovedeni mu, tako da bi ih mogao vidjeti kakvi su bili, ipak, on ih je i dalje ljubio kao i ranije; (5) on je također rekao, da je, po pitanju Svetaca, on razmišljao kako su oni imali više vlasti (*moći*) od Gospodara, budući su oni nadahnuti od strane Boga Oca u onome što čine, no da je Gospodar napustio svu vlast (*moć*) i prebacio je na Pape; također, da, premda bez vlasti, Njega ipak treba obožavati.

Tako je bilo utvrđeno kakve je kvalitete on bio, i prema tome da mu je nebo bilo sasvim zatvoreno, i da je on djelovao u sjedinjenju sa paklom; jer, za onoga koji

uništava Riječ, postavlja Papinski dekret iznad Riječi i Gospodaru niječe svu vlast, nebo je čvrsto zatvoreno, a pakao je otvoren.

Sa prijašnjim Papom, međutim, ili prethodnikom* ovoga, sve je u dobro; jer on nije bio takvog karaktera (*hoće reći da je on završio na nebu*).

*To jest, Klementom XII. On je vladao od 1790 do 1740.

Taj posljednji Papa, koji je bio opisan, je sebe združio sa najgorima iz njegove religije, koji su bili vračari, i on je isto tako, tri puta, odaslao najgore vračare od njih: jednog, da uništi duha koji je simpatizirao Gospodara; drugi, Protestantima, da ih zavede; i, isto tako, on sam je želio naučiti više u svezi magijskih vještina. On je također odaslao izuzetno loše vračare, da čine zlo; i, kada se otkrilo da je on bio takav, bio je reduciran do (*ili 'vraćen u'*) njegovih unutrašnjosti, posljedično, u fantazije; jer unutrašnjosti takvog čovjeka su fantazije, budući oni ne misle ništa u svezi Boga, nego jedino u svezi samog sebe, i u svezi obožavanja njih samih i u svezi spletke. Vidjelo se onda još jasnije kakav je on bio, naime, da je on najprije štovao Riječ, ali ju je naknadno prezirao u potpunosti, i smatrao je svoje vlastite dekrete Božanskima; da je on vjerovao za sebe kako je mudriji od svih drugih, budući je bio više podmukao, kako je također bilo prikazano; da je on bio sposoban ući u unutarnje osjećaje drugih i vidjeti ih; također, da je štovao Svece više nego Gospodara i činio ih bogovima, i da je on sa izuzetnom ljubavlju volio maliciozno lukavstvo, i, iz tog razloga, Jezuite.

Nakon toga, bio je odveden dolje spram zapadnog mora, u dio prema jugu, i to do krajnjih njegovih granica, gdje se zaustavio i rekao kako je želio biti na tom mjestu, budući su najpodmukliji bili tamo; ali, ipak, on je bio doveden od tamo dolje na zapad, i od tamo spram onih koji su bili na najudaljenijim planinama, koji su bili Napolitanci i najgori od Talijana. Kada je bio tamo, on je također rekao kako je želio biti tamo jer su oni najpodmukliji od svih, tvrdeći kako je on bio podmukliji od svih njih. Tamo je on otkrio izvjesnog sveca, koji je bio najmoćniji vračar, a koji je tada bio doveden iz pakla kako bi mogao razgovarati sa njime. On je govorio sa ovime, i želio je otkriti, putem natjecanja, tko je bio više podmukao i bilo je utvrđeno kako je ovaj bio jednako podmukao. On je nakon toga bio doveden još više dolje, onoliko daleko do sjevera, i bio je vraćen nazad, dug period vremena, kroz različite cik-cak puteve – prema tome, - do dijela gdje su bili najgori vragovi Babilonaca (*Katolika*); iz razloga da je on ljubio takve stvari, i također kako bi ih privukao i usvojio, time, da bi mogao sebe postaviti u paklove koji su odgovarali njegovim unutrašnjostima. Stoga je on bio doveden nazad do najdalje granice, ili do krajnjih granica, zapadnog mora, i tamo, sam od sebe, sjurio sebe među najgorima od onih koji su bili u zapadnom moru.

(E.Swedenborg 'Duhovni dnevnik – 5843-5847')

*

PAPA: TAKOĐER SIXTUS V

Razgovarao sam sa Papom koji je nedavno umro* On je bio na zapadu spram sjevera, gdje je redovito vijeće. Bio je podučen do u pojedinosti o Babilonu (= *na nebu*)

se, prema svemu što izvještava E.Swedenborg, zna kako je 'Bludnica Babilon' o kojoj govori Otkrovenje 17 i 18, Rimokatolička crkva), koliko i kako su oni bezbožni. Bio je izuzetno zapanjen, da je toliko mnogo čak inferiornih redovnika sebe učinili Kristom, i sa tako velikim uvjerenjem, - pretpostavljajući kako je on sam jedino (to bio). On je govorio o Sixtusu V, govoreći kako je on bio u svijetu (Papa) pet godina**. Želio ga je vidjeti: stoga je on bio pozvan (u smislu: naloženo mu je bilo da dođe) iz pakla gdje se nalazio, koji nije bilo predaleko, nešto unazad spram sjeveru. Pripremvši sebe on (tj. Sixtus V) se pojavio pred njime; i on ga je prepoznao po njegovu portretu u svijetu. Ali Sixtus V je jedva govorio. On je iskreno želio umaknuti, i bio je odnešen dolje do njegova vlastita pakla, gdje je, ponekad, on postavljen nad onima koji su tamo, kako bi mogao održavati bezbožnu ekipu Babilonskog roda, pod kontrolom; i bilo je rečeno, da, ako se ne bude pridržavao propisanih zakona, on je kažnjen.

*Benedikt XIV.

**Sixtus V je umro 1950, nakon služenja kao Papa koje je trajalo 5 godina.

(E.Swedenborg 'Duhovni Dnevnik – 5833')

Ako mene netko pita, ja sam glede stanja nećijih duša u onostranom nekako više sklon povjerovati na riječ Emanuel Swedenborgu, jer ako ništa drugo, njemu su posljednjih 27 godina duhovne oči bile otvorene u duhovni svijet te je na svoje oči mogao vidjeti što se tamo doista događa sa izvjesnim povijesnim ljudima (Vidi niže o 'E.Swedenborgu!').

No, ovom stajalištu u prilog, i u skladu sa 2 Korinćanima 13:1, pogledajmo sada još jedno izvješće sa duhovnog terena, ovaj puta od strane drugog velikog proroka i Božjeg slugu, J.Lorbera, koji pak iznosi stanje jednog Pape pri njegovu ulasku u duhovni svijet – iz zbirke Objava nazvanih 'Scene sa kreveta umirućih' (što slijedi nije metaforički opis, već duhovni 'snimak' stanja svijesti ovog čovjeka nakon njegove smrti):

Sedma scena: 'Rimski Papa'

(11 Kolovoz 1847)

U ovom slučaju ćemo početi odmah s one strane i promatrat ćemo čovjeka koji je igrao jako važnu ulogu, zamišljajući na kraju kako svijet postoji samo zbog njega te da on, kao takav, na njemu može činiti što god ga je volja. Jer on je sebi nepravedno pripisao službu Božjeg upravitelja, i to više nego mnogi njemu slični. Ali bez obzira na sve to, on je ipak morao umrijeti, od čega ga ni njegova zamišljena velika moć a ni njegovo Božje poslanstvo nije zaštitilo.

Pogledajte, tamo, pravo prema ponoći, kako jedna vrlo mršava muška figura vrlo tamne boje lagano hoda, gledajući u svim pravcima istraživačkim pogledom.

U njegovom društvu možete vidjeti malog čovječuljka, nalik majmunu crnom kao noć, koji se zaokupio oko našeg čovjeka te se ponaša kao da sa njime

treba obaviti neki neobično važan posao. Priđimo bliže, tako da možemo čuti čudan monolog ovog čovjeka, koji nije svjestan ni našeg društva ni društva svoga pratioca.

Već smo u njegovoj blizini. Sada slušaj, on govori: 'Sve je laž, sve je prijevara, a prevareni su najsretniji; a nesretan je onaj prevarant, ako je on svjesno prevarant! Bilo kako bilo, ako je on varao nesvjesno, ako je lagao i varao bez predumišljaja, može mu se čestitati. Jer u tom slučaju jedan magarac poteže drugoga, i oboje se zadovoljavaju hranom najgore vrste. Ali ja, što sam ja? Ja sam bio vladar, i svatko je morao vjerovati i činiti ono što sam odredio. Bilo kako bilo, ja sam činio što sam htio, pošto sam u svojoj ruci držao ključeve moći, poput onog koji ih uzima bez da se pita da li ima pravo na to. Znao sam sve; znao sam da je sve samo laž i obmana, ali bez obzira na tu činjenicu Ja sam nametnuo laž i obmanu pod prijetnjom kazne za svakoga tko ih odbije prihvatiti i vjerovati kako sve što iz mene proizađe, zapisano ili ne, mora biti prihvaćeno kao istinito (govori znači o spomenutoj dogma 'o nepogrešivosti poglavara rimske crkve').

Na zemlji sam mislio; Fizička smrt je kraj postojanja. To je bilo moje tajno, čvrsto uvjerenje, i sva mudrost ovoga svijeta me ne bi mogla uvjeriti u suprotno! To jedino sam držao kao istinito, i vidiš, i to je također neistina, jer ja i dalje živim, iako sam umro po tijelu.

O Nebu, čistilištu i paklu sam propovijedao sa tisuće propovjedaonica, otpuštajući grijeh e i kanonizirajući mnoge umrle, određujući post, molitvu, priznanje grijeha i pričest – a sada sam stojim ovdje, ne znajući što je što! Da postoji sud, ja bi već bio osuđen. Ako bi postojao raj, ja bi prvi trebao imati pravo na njega, jer sam, pod prvo, Božjom voljom postao upravitelj Kristove Crkve, a što sam onda učinio kao takav je zasigurno bila jedino uzvišena volja, jer prema Riječi Božjoj bez nje ne može niti jedna vlas sa glave pasti i niti jedan vrabac poletjeti sa krova.

Tako sam ja priznavao svoje grijeh e (*ili 'ispovijedao se'*) i prisustvao pričesti u skladu sa starim pravilima, iako sam sa lakoćom sebe mogao isključiti iz toga (*ili 'osloboditi se te obaveze'*). Jer imao sam moć ukinuti ispovijed, uključujući i za svakog obaveznu pričest, i to za sva vremena, što, bilo kako bilo, ja nisam mogao učiniti i ne bi učinio iz političkih razloga. Ako bi postojao pakao, ja bi sigurno imao dovoljno razloga da budem u njemu, jer u Božjim očima je svaki čovjek ubojica! Bar bi trebao biti u čistilistu, jer kaže se da je ono sudbina svakog čovjeka bar u trajanju od tri dana! No ni jedno ni drugo nije moja sudbina, stoga su Bog, Krist, Marija, nebo, čistiliste i pakao ništa drugo do laž i prijevara! Čovjek živi jedino od sila prirode i misli i osjeća prema koncentraciji svojih prirođenih prirodnih sila, koje se tamo najvjerojatnije kombiniraju u jednu vječno neuništivu Silu. Stoga, moj zadatak će od sada biti pobliže istražiti te sile i onda, kada ih bolje upoznam, uz njihovu pomoć pronaći (*ili 'osnovati'*) nebo.

Bilo kako bilo, osjećam neprestano povlačenje na svojoj papinskoj togi (toga pontificalis)! Što bi to moglo biti, da li bi u mojoj blizini i dalje mogao biti nevidljivi duh, ili je tome možda uzrok vjetar? Najiskrenije, u ovoj beskonačnoj pustinji je sasvim neugodno, jer bez obzira na koju stranu krenuo, i dalje si zauvijek i potpuno

sam. Možeš zazivati, plakati, vrijeđati, proklinjati i psovati – ili se pak moliti kome god hoćeš, a ipak se ništa ne komeša i ostaješ sam kao i prije! Moglo je već proći dobrih nekoliko godina od kako sam umro na Zemlji, i to na jako bolan, sasvim neugodan način, i sve do sad sam usamljen, a ispod mojih nogu nema ničeg do sasvim ogoljele pustinje! Ja zasigurno imam dovoljno prostora za kretanje, to je istina, ali gdje sam, što će se sa mnom dogoditi u budućnosti, da li ću nastaviti živjeti zauvijek ili ću biti sasvim uništen u budućnosti to je za mene nerješiva zagonetka.

Stoga, naprijed (get on) sa istraživanjem urođenih prirodnih sila u meni, pošto će mi, upoznajući ih pobliže, uskoro postati očigledno što će se sa mnom dogoditi?

(Isus Krist): Jeste li ga čuli, kako razmišlja, on, Božji namjesnik na Zemlji? Oh, on će na taj način, i u samoći, razmišljati još jako dugo, kako ga njegov nevidljivi prijatelj bude nadahnjivao. Jer sudbina takvih ljudi, koji su na ovoj Zemlji bili na najvišim pozicijama, je uvijek ista, imenom, samoća, baš kao što su i na Zemlji sebe odvojili od drugih.

Međutim, ispostavlja se da je ta 'izolacija' za njih velika milost, jer jedino na takav način ih je moguće vratiti na ispravan put. No to uzima jako puno vremena. Oni moraju u sebi proći kroz sve stupnjeve noći i tame, kroz sve nevolje, također i bol, kako je to svojstveno paklu.

Jednom kada ovakav fanatik pređe to 'usamljeno putovanje', za možda nekih 500 do 1000, a nekad čak 10 000 godina, on tek onda dođe u društvo strogih duhova. Ako ih odbije slušati, onda je ponovno ostavljen sam sebi. No tada će sva odurna djela, bilo da su bila počinjena pod njegovim bilo pod pokroviteljstvom njegovih prethodnika, biti 'donešena' pred njega, nakon čega će, bilo kako bilo, on morati iskušati sve patnje, koje su svi progonjeni morali iskušati bilo pod njime bilo pod njegovim prethodnicima. Ako ga (ni) ovaj tretman ne izliječi, onda je on ostavljen kakav jeste; za društvo su mu dani samo glad i žeđ, što su upravitelji koji, sa rijetkim izuzecima, svakoga postepeno izvedu na pravu cestu.

Ovdje ponovno imate sliku, iz koje možete naučiti nešto više o onom svijetu – i 'vodi', kroz koju takav vođa mora plivati, dok ne dosegne obalu poniznosti, Istine i Ljubavi. Stoga, ni riječi više o ovom čovjeku.'

-----†-----
*Zazivanje 'svetaca' i njihovo zagovaranje kod Boga...
Svjetlosna bića kao naši pomagači (Anđeli čuvari)..*
-----†-----

Bertha Dudde, br. 4328, 10 Lipanj 1948

ZAJEDNICA 'SVETACA'... POSREDOVANJE JE BESMISLENO...

Vi ljudska bića potrebujete znatnu potporu iz duhovnog svijeta ako želite preživjeti posljednju borbu na Zemlji, i ova pomoć vam stoji na potpunom raspolaganju na svaki način samo ako za nju zatražite. Iz ovog razloga vam treba biti objašnjeno kakva vrsta pomoći će vam biti pružena i kako ju možete zatražiti. Tamo postoji, kako ju vi ljudska bića nazivate, zajednica Svetaca, koji vam pomažu; ali nužno vam je objasniti izraz 'Sveci' ako ćete biti istinito podučeni i oslobođeni od pogrešnih ideja. Svjetlosna bića su najvjerniji vodiči i pomagači ljudi koji su uvijek spremni čim su oni zazvani. Ali njihovo dodjeljivanje ljudima je odlučeno od strane Boga u Njegovoj mudrosti, baš kao što On, podudarno njihovom stupnju savršenstva, također prožima duhovna bića sa svjetlom i snagom. Ljudi, međutim, nisu u stanju procijeniti stupanj zrelosti druge osobe i prema tome nemaju niti pravo niti sposobnost uzdići ga do pozicije sveca, budući jedino Bog poznaje kvalitetu njegove duše u trenutku kada on, nakon što je bio oslobođen kroz fizičku smrt, ulazi u duhovno kraljevstvo. Jedino Bog poznaje odnos kojeg je osoba imala sa Njime na Zemlji i do kojeg je opsega on djelovao s Ljubavlju.

Aktivnost s Ljubavlju je odlučujući činbenik i mogla mu je dati svjetla i snage u izobilju još dok je na Zemlji, omogućujući mu da čini izvanredne stvari na Zemlji ako je on to želio. Ali u onostranom Bog zadržava pravo da vodi zrele duše do sfere aktivnosti koja je podudarna njihovom stupnju zrelosti. On im dodjeljuje aktivnost u duhovnom kraljevstvu, baš kao što On određuje koja vrsta pomoći bi trebala biti pružena ljudima na Zemlji. Svjetlosna bića imaju preobilnu snagu, oni mogu postići sve budući rade sa Bogom i u skladu sa Njegovom voljom pošto su neprestano prožimani Njegovom snagom. Ali svjetlosno biće se također kreće u cjelosti unutar Božje volje, to jest ono ne može željeti ništa osim Božje volje budući je ono već uspostavilo sjedinjenje sa Bogom i prema tome je totalno apsorbirano u Njegovu volju. Međutim, budući posjeduje veliku mudrost ono također prepoznaje nesvrshodnost (*neprıkladnost*) zamolbi mnogih ljudi i prema tome također moraju odbiti kada bi ispunjenje bilo štetno za dušu.

Pomagati ljudima je za svjetlosna bića stanje sreće, iz ovog razloga Bog dozvoljava ljudima zatražiti od njih pomoć*. Ali nije ispravno zazivati određene Svece, budući

njihova aktivnost i zadatak mogu biti sasvim drugačiji i ljudi, u njihovoj neupućenosti, mogu tražiti pomoć od bića koje je i dalje jako daleko od savršenog **te mu onda, zbog njihove zamolbe, postaju podložni i time spadnu pod nepovoljan utjecaj.** Jer oni koji su zazvani se hoće pojaviti, oni smjesta traže približiti se zazivaču i pokušavaju mu nametnuti njihove misli, koje možebiti neće biti podudarne Istini...

(Ovdje hoće reći kako se na ovaj način čovjek može nesvjesno otvoriti te izložiti utjecaju zlih duhova, jer zazvani duh 'sveca' se hoće očitovati, no što ako on, prema gore ukazanom i prema onome što ispod Swedenborg izvještava o 'svecima', i nije tako svet kako se misli već je recimo u paklu?! Da to nisu bezazlene stvari pokazat će sljedeće iskustvo jednog bivšeg Katoličkog svećenika:

'Ja osobno sam primio dalje oslobađanje od zlih duhova u meni poradi doktrina i praksi Rimokatoličke Crkve koji su bili protivni Riječi Božjoj. Dar ministrowanja kojeg sam izvorno primio sa krštenjem u Svetom Duhu u 1964 je postepeno iščezao; međutim sa ovim oslobađanjem, on je bio obnovljen i prijecao je slobodno. Zli duhovi Katolicizma su spriječili i ugušili tok Svetog Duha u meni. Mi (taj bivši svećenik i jedan Pastor) smo također ministrowali oslobađanje drugom bivšem svećeniku i on je bio oslobođen od istih stvari koje su mene držale zavezanim. Mnogi drugi prijašnji Katolici su također primili njihovu slobodu. Premda ovo može izgledati šokantno i bogohulno Katoličkoj osobi koja ne poznaje Riječ Božju, ja vas uvjeravam da je to istina.

Napisao sam neke rasprave da bi jasno ukazao kako je Katolička Crkva jedino imitacija istinske Crkve iz Pisma. Ako religijska učenja nisu u skladu sa Božjom Riječju ona su laži, a ako su laži, ona su od Sotone. Svatko tko vjeruje i prakticira laži mora imati oslobađanje od ovih lažnih učenja i pogrešnih praksi.'

<http://hbcdeliverers.s439.sureserver.com/testimony-of-an-ex-roman-catholic-priest>

U 'živjoj praksi' to izgleda ovako:

Petak uvečer sam bio oslobođen od mnogih zlih duhova koji su došli iz Rimokatoličke Crkve. Pastor Worley je bio spomenuo u njegovoj propovijedi da su molitve svecima bile protiv Svetog Pisma. Bio sam šokiran kada je nešto unutar mene uskipjelo sa mržnjom spram njega i onog što je govorio. Ja osobno sam se slagao, budući sam bio spašen i također sam studirao Bibliju.

*Tijekom poziva, otišao sam k Pastoru za molitvu, objašnjavajući mu što se dogodilo. On je tiho prekorio **duha Molitve Svecima** u ime Isusa i zapovjedio mu da se očituje. Smjesta je zlodus bijesno trznuo na njega, iritirajuće odgovorivši, **'Začepi, ti budalo. Ne govori sa mnom tako.'***

*Ovo je započelo borbu koju sam Ja mogao čuti ali sam mogao vrlo malo učiniti u svezi toga, osim moliti u mom umu Gospodaru Isusu. Zao duh je prokleo Pastora Worleya i glasno ga opsovao zbog toga što je 'sve pokvario'. Svadljivo je vikao da dok on nije došao sa njegovim **'glupim propovijedanjem te Knjige (Biblije)'***

oni su imali malo problema držati te ljude. **'Katolici pripadaju nama, Sotono daj nam ih! Ti nemaš pravo umiješati se!'** on je nastavio vikati bijesno.

Piljio je u bivše Katolike koji su potpomagali u mojem oslobađanju, i kreštao optužujuće, **'Vi izdajice, izdajice!' Vi ste odgajani Katolici, kako se usudujete istrgnuti se, vi pripadate Sotoni; vi nemate pravo to učiniti.'** Onda je postao nepovezan u njegovoj jarosti i frustraciji.

Konačno, bio je tako poražen da je gnjevno promrmljao, **'U redu, u redu, idem, idem, ne mogu ovo više trpjeti.'** Sa jednim užasnim **'AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAhhhhhhhhhhhhhhhhhhh!'** i ričućim vriskom on je otišao. Drugi su se zlodusi neočekivano pojavili, isto tako bijesni i puni otpora spram Riječi Božje.

Sljedeći su bili imena svetaca kojima sam se molio i kojima sam bio posvećen. Svaki je bio demonski duh koji je trebao biti izbačen u Isusovo ime.

Ja sam tako zahvalan da sam izbačen od ove vojske duhova **koji su bili imenovani kao Duhovi Babilona.** Vrlo moćan od njih je bilo vjerovanje u papu kao glavu crkve. Drugi su se imenovali: Autoritet svećenika; Ispovijed; Sveta Euharistija; Blagoslov grla sa svijećama; Sveta Vodica; Devetnica; Pepeo (za Čistu Srijedu); Korizma; Puzanje (na koljenima od kraja crkve da bi se ljubile relikvije iz Rima blagoslovljene od strane Pape); Krunica, Misa; Molitva Mariji; Paljenje svijeća; Križni put i mnogi drugi...

Ja slavim Boga poradi ovog izbačenja koje se u mom slučaju produžilo na tri i pol sata.

<http://hbcdelivers.s439.sureserver.com/freed-from-roman-catholicism>

...Pored toga, kanonizacija koju sprovode ljudi je poglavito zavisna o načinu života u skladu sa crkvenom zajednicom, tj. gdje je religioznost preduvjet, premda nju Bog nikada nije zahtjevao na njoj se inzistira od strane te crkve, i u skladu sa potonjom se odvija kanonizacija, što nikada ne može biti volja Božja. Posljedično tome, **nije nužno da je svatko od kanoniziranih svjetlosno biće***, dok postoje mnoga svjetlosna bića u duhovnom kraljevstvu čiji način života se u stvari podudara sa Božjom voljom ali nije odgovarao pravilima jedne crkvene zajednice. Sva svjetlosna bića posjeduju Božju snagu koju ona žele koristiti, time su ljudi bili povjereni njihovoj skrbi kojima oni trebaju i mogu pomoći doseći savršenstvo, pod uvjetom da ljudsko biće nije tome protivno. **Upućivanje zamolbe svjetlosnim bićima neće nikada biti uzaludno****, dok **zazivanje određenih svetaca može biti dobro ali također može biti štetno premda je od njih očekivana pomoć.** Međutim, ideja da se od svjetlosnih bića dobije posredovanje je obmanjujuća...

Molitva je jedna zamolba Bogu. Ona uspostavlja odnos između ljudskog bića i Boga, što je zatraženo od strane Boga. Osobno budući zamolba prikazuje da je čovjekova volja usmjerena spram Njega. Time prema ljudskom mišljenju, svjetlosna bića, koja su već u najbližem sjedinjenju sa Njime, će navodno uspostaviti ovaj odnos sa Bogom. Ovo bi osobu oslobodilo toga da on sam uspostavlja odnos što je, međutim, svrha i cilj njegova zemaljskog života, budući jedino kontakt sa Bogom osigurava

upliv snage bez koje je duša nesposobna sazrijeti u potpunosti. Ali svjetlosno biće ne može prenijeti snagu osobi, budući čak u duhovnom kraljevstvu postoje zakoni koje se mora poštovati od strane tamnošnjih stanovnika u znanju da su oni bili dani od strane Božje Ljubavi i mudrosti. Bića su voljna pomoći u svakom trenutku i u skladu sa Božjom voljom, posljedično ljudsko biće najprije mora udovoljiti Božjoj volji kako bi od strane Njega bio uzet u obzir direktno ili kroz svjetlosna bića, koja doista neće nikad ostaviti nikoga bez pomoći ako Božja volja to odobri. Otud zamolba za pomoć upućena svjetlosnim bićima neće nikada biti uzaludna, ali jedna zamolba za posredovanjem je beskorisna. Budući bi samo dijete trebalo s povjerenjem pristupiti Ocu tako da Očeva Ljubav može Sebe dati djetetu, i budući ovaj intiman odnos neće nikada biti uspostavljen ako ljudsko biće vjeruje da on može također postići cilj kroz posredovanje. Bog je Bog Ljubavi. On ne žele da Mu ljudi dolaze uplašeni, On želi biti Otac Njegovoj djeci a ne strogi sudac i vladar. Ljudi pokušavaju ugoditi potonjem (*strogom sucu i vladaru*) kroz posredovanje ali ranijem (*Ocu*) pristupaju s povjerenjem, i Bog traži ovo povjerenje od Njegovih živih tvorevina, budući Njegova bezgranična Ljubav pripada njima i On će također uslišiti svaku njihovu molitvu. AMEN

*Pogledajmo sada izvješće E.Swedenborga glede nekih opće poznatih 'svetaca' i također čujmo što neki od njih misle i govore u svezi ovih praksi u Katoličkom obliku religijskog uvjeravanja ljudi:

Rimokatolički 'sveci' – njihova sudbina na nebu

Papisti se, a posebice redovnici, kada dođu u drugi svijet, raspituju za svece, svaki za one čijem redu pripadaju; Jezuiti čine isto; a također ih i pronalaze; ali kada govore sa njima, ne nalaze u njih više svetosti nego u drugih. Kada ih se pita, oni kažu da nemaju više moći od drugih; i da oni koji nisu obožavali Gospodara (*Isusa Krista*), već jedino Oca, nemaju moći; i da su oni među grešnicima, koje njihovi drugovi preziru. Neki od njih znaju da su bili kanonizirani; i kada su zbog toga ponosni, onda im se njihovi drugovi ismijavaju; neki pak ne znaju (da su nakon smrti bili proglašeni svecima). Većina onih koji su na Zemlji težili 'svetosti' su u nižim predjelima zemlje i u paklovima, pošto su te njihove žudnje, žudnje da ih ljudi zazivaju i obožavaju kao bogove, izvirale iz umobolne ljubavi; a ta ljubav onečišćava svu nebesku svetost. Ali redovnici, a posebice Jezuiti, i dalje prikrivaju sudbinu takvih ljudi, i lažu običnim ljudima, kako su oni sveci na osnovu samo-savladavanja kojem su se podvrgavali i poslušnosti; iako im se u svojim srcima smiju.

Čuo sam što govori Papa koji je živio 1738 (**Klement xii**, rođen kao *Lorenzo Corsini*, 1652-1740, koji je bio Papa od 1730-1749), koji je odstupio od Babilonske zablude, odrekavši se sve moći nad dušama i nebesima, i koji je postao Kršćaninom klanjajući se samo Gospodaru (*Isusu Kristu*). On mi je rekao da je razgovarao sa skoro svima onima koji su bili proglašeni svecima, i muškarcima i ženama; i da, osim dvojice (!!!), ni jednog nije vidio na nebu; a ta dvojica, reče, su sa gnušanjem odbijala

bilo kakvo zazivanje; On je isto tako rekao kako mnogi od njih nisu svjesni svoje zemaljske osobnosti identiteta, i da neki od njih pričaju gluposti.

Sveta Ženeva (*Ginevieve: 422-500; Francuska svećenica i svetac zaštitnik Pariza. Njoj je pripisana čudesna moć zbog njezinog utjecaja na Franačko osvajanje Pariza kao i na odvracanje od Pariza Hunskih hordi koje su pod Atilom prijetile gradu; ljudi su nastavili zazivati njezino ime i nakon njezine smrti, tako da joj se pripisuju prestanak strašne kuge u 1129*). Ženeva se ponekad ukazuje Parižanima, na srednjoj visini, u blistavoj haljini, i tada njezino lice izgleda svetački. Ona također dozvoljava da ju mnoštvo gleda. Ali kada ju neki od njih počnu obožavati, onda se njezino lice odmah promijeni, a također i njezina odjeća; i ona postaje poput svake druge žene. Štoviše, ona ih grdi i oštro prekorava zbog toga što se hoće klanjati ženi, čija sudbina nije drugačija od sudbine obične žene, govoreći kako ona među svojim drugovima nije više cijenjena od neke druge žene; i ona ih onda grdi sve dok se ne posrame zbog toga što se ljudi na Zemlji bave sa takvim glupostima. Dodajem, kako je razlog zašto se ona u početku pojavljuje takva pred njima, da bi na kraju mogli spoznati u kakvim su bili obmanama. Čuo sam kako neki anđeli kažu da se ona ponekad tako pojavljuje iz razloga da bi se oni koji obožavaju ljude mogli odvojiti od onih koji obožavaju Boga. Ona ih također naučava da ne zna ništa više od bilo koga drugog, te da o zazivanju nema nikakve svjesnosti (*tj. da do nje ne dopiru ta ljudska zazivanja sa Zemlje*).

Ona također kaže da nije među boljim ljudima i da onaj koji želi biti veći od drugih postane najniži od svih; Ona također kaže da je na štetu većine od njih to što su bili kanonizirani; jer, kada doznaju za to, njima se u srcu, zbog nasljednog grijeha, pojavi uobraženost, stoga ih se odvodi na mjesto gdje su u potpunom neznanju tko su bili za života na svijetu.

Agnes (*St. Agnes 292?-304?, dijete, Rimski mučenik, obožavana je od 4 stoljeća*). Agnes živi u odajama sa djevojkama kao svojim društvom; i čim je neki od obožavaoca zazove, ona izlazi, te ga pita što hoće od pastirice, koja je ponizna, i u svom poslu jednaka sa drugima. Tada i njezine drugarice također izlaze napolje, a ona grdi svoje zazivače sve dok ih ne posrami. A sa ciljem da bi se posramili i odustali od takvih nastojanja, ona je zaštićena tako da bi se spriječilo da ponos uđe u nju. Ali ona je sada odvedena na drugo mjesto; i ne može ju se pronaći desno među pravednicama; u čijoj zajednici nije tolerirana, osim ako ne izjavi kako je grešnica.

Ljudi koji su u svijetu obožavani kao sveci ima tri vrste. Neki su protivni obožavanju. Oni su zaštićeni od strane anđela. Neki ga odbacuju verbalno, ali u srcu i dalje njeguju želju da budu obožavani. A neki prihvaćaju obožavanje; ali ovi su profani, bijedni i budalasti.

Ante Padovanski (*Sveti Ante Padovanski, 1195-1231, učeni Franjevački fratar i slavljani propovijednik u Italiji i Francuskoj. Vjerojatno je i za života, a zasigurno nakon svoje smrti, bio naširoko i nadaleko smatran za čudotvorca. Proglašen je svecem 1232, i uglavnom je zazivan, tj. uglavnom se od njega traži pomoć, zbog izgubljene imovine; smatra ga se zaštitnikom siromašnih, trudnica i putnika*). Ante se pojavio ispred mene i

nešto ispod, prema stopalu. Pojavio u tamnoj odori, i ja sam govorio sa njime, pitajući ga da li za sebe misli kako je svetac? Na prvu je odgovorio kako je on sve samo ne svetac, no ja sam ipak percipirao da je zadržao ponos, te da je želio postati svecem; zbog toga sam sa njime razgovarao nešto oštrije. Kad god mu netko priđe, on bude naveden kazati kako nikoga ne može uvesti u nebo, i da ne zna ništa o zazivanju, nazivajući tu ideju neistinitom. Kada ga ispituju što je nebo, da li je to Gospodar Isus Krist, da li se sastoji od Njegove Ljubavi i Ljubavi prema Njemu, i međusobne Ljubavi, on to ne zna, zbog čega mu se drugi duhovi, od kojih on želi pobjeći, ali ne može, izruguju. Primjetio sam u njemu jednu vrstu skrivene umješnosti. On je potajno težio da ga ljudi obožavaju; ali se bojavao; jer to znači da bi bio bačen u najniže predjele, gdje bi trpio teške stvari. On je u stanju vješto vezati ideje i misli drugih ljudi. Ante održava suradnju sa Jezuitima koji se pojavljuju u bijelom.

Francis Xavier (rođen Francisco Javier, 1506-1552, uspješni Španolski Jezuitski misionar, posebice u Indiji i Japanu, koji je dobio naziv 'Apostol Indije' i 'Apostol Japana'. Jedan od sedam originalnih članova Jezuitskog reda, kojemu se pripisuje više od 700 000 obraćenja. Proglašen je svecem u 1622, a početkom 20 stoljeća je od strane Pape Pia desetog prozvan 'Zaštitnikom Stranih Misija') živi duboko dolje ispod stražnjih dijelova. On je bio prepreden čarobnjak, koji je djelovao kroz bračnu ljubav i kroz nevinost, stoga tajno.

Ignatije (Sveti Ignatije Loyola, rođen kao Inigo Lopez de Loyola, 1491-1556, Španjolski vojnik i duhovnjak; osnivač Zajednice Isusa (Jezuiti); Ignatije je postavio temelje Isusove Zajednice u 1534, kada se zajedno sa šestoricom ostalih, među kojima je bio Francis Xavier, namjeravajući se posvetiti pobožnom životu i obrani apostolskog Kršćanstva, zavjetovao na čestitost i siromaštvo. U 1537 su sedmorica bili određeni svećenicima, a u 1540 je Zajednica i formalno posvećena od strane Pape Pavla trećeg, Ignatije je postao njezin prvi general; proglašen je svecem 1622). Ignatije je bio naprijed i iznad. On je bio dobar duh. Rekao je kako je imao averziju protiv svoje kanonizacije, smatrajući se grešnikom (*prljavim*). Gnušao se njihovog običaja kanonizacije. Znao je za Jezuite, i čak ih je nazivao ateistima, te je rekao da ih se bolje kloniti. (E.Swedenborg 'Posljednji Sud (Postmortem) – 60-68')

*Iznad u Objavama je već par puta spomenuto od strane našeg Oca kako je za ljude na Zemlji dozvoljeno tražiti pomoć od svjetlosnih bića, tj. anđela čuvara, no i za to treba poštovati izvjesna pravila, u svrhu čega evo nekoliko konkretnih uputa odGore:

Bertha Dudde, br. 4306, 19 Svibanj 1948

INTERVENCIJA SVJETLOSNIH BIĆA U SUDBINU...

Sve treba biti naimenovano Božanskom providnošću, jer sve je, čak i najmanji događaj, bilo predodređeno još od početka. Božja je volja da vi trebate potpuno sazrijeti na Zemlji. I prema tome sve je bilo uređeno vrlo mudro tako da ćete opet i iznova vi imati

priliku nadalje se razviti. Vaša je volja također odlučujuća za oblikovanje vašeg zemaljskog života, jer Bog je predvidio vašu volju cijelu vječnost ranije i sukladno je složio kurs života svake pojedinačne osobe. Stanovnici duhovnog kraljevstva svjetla su Božji duhovni suradnici i brinu se o ljudima sukladno njihovom stanju zrelosti, i time su oni Božji predstavnici i služe svaku pojedinačnu osobu kao duhovni zaštitnici sukladno Božjoj volji. Oni interveniraju u zemaljski život sa njihovim metodama poučavanja, oni ljudima daju ili im niječu kako je za njih najblagotvornije. Time oni imaju autoritet od Boga da ugode ljudima sa darovima baš kao što oni mogu voditi ljude do zrelosti kroz neuspjehe. Premda se ovo, također, uvijek događa sukladno Božjoj volji njima je unatoč tome dozvoljena sloboda aktivnosti čim im ljudsko biće s povjerenjem uputi zamolbu za pomoć. Oni su sposobni uslišiti ovaj zahtjev ili ga zanijekati, i njihova velika Ljubav za ljude će to uvijek izvršiti uspješno, pošto su oni kao jedno sa Božanskom voljom. Unatoč tome, zazivanje svjetlosnih bića je jedno sigurno sredstvo pomoći, jer svjetlosna bića su izuzetno tolerantna u njihovoj Ljubavi za ljude, oni rijetko niječu ljudima zahtjev ako cilj njihova zahtjeva nije očigledna opačina. I Bog će dati Njegovo odobrenje, bez obzira kako svjetlosna bića odluče, jer oni uvijek dijele istu volju sa Bogom. Međutim, ako to dovodi u opasnost ljudsku dušu svjetlosno biće će biti nepopustljivo, jer opasnost za dušu mora najprije biti gotova prije nego oni mogu postati prijemčivi za zahtjev osobe i intervenirati pomoćno. Ali onda će aktivnost svjetlosnih bića biti očigledna, onda će ljudsko biće biti sposobno poduzeti bilo što, on se ne treba bojati nikakvog neuspjeha i zemaljski će život postati za njega lagan i podnošljiv, budući mu njegovi anđeli zaštitnici pružaju potporu i on im može sebe povjeriti na svaki način bez da ikada isključi Boga, namjesto toga, srdačan razgovor sa Njime treba prethoditi svakom potraživanju pomoći od svjetlosnih bića, tako da je volja potonjih uvijek Božja volja i pomoć je uvijek prepoznatljiva. AMEN

*

Bertha Dudde, br. 5675, 13 Svibanj1953

ZAZIVANJE SVJETLOSNIH BIĆA... PRETHODNO POVEZIVANJE SA OCEM...

Uspostavite kontakt sa svim čestitim silama u duhovnom kraljevstvu tako što ćete uputiti zamolbu za njihovom zaštitom, za njihovom pomoći u duhovnoj baš kao i u zemaljskoj nevolji. Oni su vam privrženi u Ljubavi i uvijek vam žele pomoći, ipak oni su također obavezni poštovati zakone vječnog reda tako da vam oni ne mogu pomoći dok ih sami ne zazovete, budući vaša vlastita volja odlučuje utjecaj dobrih ili zlih sila... time se vi možete okrenuti duhovnom svijetu svjetla, međutim, čineći tako vi ne smijete zaboraviti... Mene Osobno... Ja želim biti Kralj u vašim srcima, Moja je volja da vi uspostavite vezu sa Mnom Osobno, da vi tražite Mene Osobno da vam pošaljem pomagače, da dam Moje blagoslove, da se ništa neće dogoditi bez Moje volje. Vaša povezanost sa Mnom je cilj vašeg zemaljskog života i ako Me vi isključite time što sebe isključivo izručite svjetlosnim bićima vi ćete teško doseći vaš cilj, jer onda ćete vi

promašiti jednu stvar: dječje povjerenje spram Oca, koje će vam također dopustiti pronaći direktnu stazu do Oca... Ja pokušavam zadobiti vašu Ljubav, Ljubav djeteta za njegovu Oca... A vama nedostaje ove Ljubavi ako Me vi ne zazivate u svakoj nedaći tijela i duše, jer ako Me ljubite vaše srce će vas nagnati ka Meni.

To je zašto je izravna staza do Mene također dokaz vaše Ljubavi i vjere, i svi se Moji anđeli, Moji svjetlosni glasnici i pomagači, vesele ako Mi vi ponudite ovu Ljubav i onda će oni raditi na Moje poduke u vaše ime i unutar vas. I ako vi također mentalno sebe povjerite njihovoj skrbi upliv snage, koji će onda neprestano pritjecati u vas, neće nikada biti neučinkovit. Vi možete sa povjerenjem položiti vaše povjerenje u njih, ipak povezanost sa Mnom mora uvijek doći prva, jer Ja želim čuti vaš poziv prije nego podučim Moje sile da vam osiguraju pomoć. Oni svi samo udovoljavaju volji njihova Gospodara, koja je također njihova vlastita volja, a kako bi primili poduku njihova Gospodara da budu pomoćno aktivni On također želi biti zazivan od strane onih koji potražuju pomoć. Međutim, kada Ljubav djeteta zaziva Oca, Otac će mobilizirati sve nebeske sile kako bi dao Njegovu djetetu što ono potražuje... Jer Ljubav postiže sve, i Ja želim primiti ovu Ljubav od Mojeg djeteta. AMEN

*

Bertha Dudde, br. 6636, 5 Rujan 1956

DUH ZAŠTITNIK... DUHOVNI VODIČI...

Odani duhovni vodič vam pravi društvo tijekom cijelog vašeg života gdje god vi mogli ići... Vi niste nikada bez duhovne zaštite, i ako bi ovom vodiču, baš kao i svjetlosnim bićima koja vas okružuju, bilo dozvoljeno raditi bez ograničenja, vaše potpuno sazrijevanje na ovoj Zemlji bi bilo osigurano, pošto ih njihova Ljubav za vas navodi učiniti štogod će vam pomoći da se uzdignete. Ali njima nije dozvoljeno afektirati vas bez ograničenja budući im sama vaša volja nameće ograničenja... Oni su, također, sposobni utjecati na vas sukladno ovoj volji, i vi ljudi često spriječavate aktivnost bića koja vas vode zbog vaše protivne volje. Unatoč tome, vaši vodiči vas neće odbaciti i nastaviti će pokušavati izvršiti njihov utjecaj sve dok ne umrete. Otud ste vi neprestano okruženi sa duhovima zaštitnicima, i vi im se uvijek možete okrenuti za pomoć, ipak njima je jedino dozvoljeno pomoći ako ste vi najprije uspostavili vezu sa Mnom, jer to je zakon da svjetlosna bića uvijek jedino sprovode Moju volju, da će oni jedino uvijek djelovati u skladu sa Mojom voljom.

Time osoba koja ljubi Boga može živjeti uistinu bezbrižan zemaljski život... budući će njemu uvijek biti podareno mnogo Ljubavi-pune potpore ako on, nakon srdačne molitve Meni, sebe izruči Mojim pomagačima i također traži za njihovu zaštitu i potporu. Ovi duhovi zaštitnici i vodiči su prožeti sa svjetlom i snagom; posljedično tome za njih je lako moguće oblikovati vaše zemaljsko postojanje tako da će ono biti za vas podnošljivo...

Oni su sposobni riješiti nedaće sa kojima se suočavate na zemaljskoj razini ili koje se pojavljuju kroz utjecaj zlih sila...

Ovi duhovni zaštitnici su podučeni od strane Mene da se pobrinu za vas čim ste vi uspostavili vašu vezu sa Mnom kroz vašu volju, kroz vaš stav, kroz napore Ljubavi i kroz molitvu. Time osoba posvećena Meni može uvijek počivati sigurna da je on zaštićen od strane Mene direktno, i Moji nebeski sluge samo sprovode Moju volju... A Moja volja uvijek ima vašu dobrobit na srcu, pošto ste vi već sebe predali Meni i žudite Moju zaštitu. I time vi znate da nikada niste sami, bez obzira kako usamljeni ili odbačeni od strane svijeta vi za sebe vjerovali da jeste... Vi ste okruženi vojskom pomoćnih duhovnih bića koja se, podučeni od strane vašeg duhovnog zaštitnika, brinu za vas i štite vas od fizičke ili duhovne ozljede.

Ali bilo bi pogrešno ako bi vi jedino uspostavili kontakt sa ovim bićima zbog izvjesnog osjećaja praznovjerja*, ako vi u njima vidite išta drugo doli Moje sluge kojima je jedino dozvoljeno pomoći vam jednom kada ste vi uspostavili vezu sa Mnom... **Jer čim vi zazivate duhovna bića za pomoć bez vjere u Mene i bez Ljubavi za Mene vi ćete zazivati protivne (neprijateljske) sile i postaviti sebe pod njihovu kontrolu... jer ove protivne sile su, također, u vašoj blizini i jedino čekaju na priliku da vas zaposjednu, a ova prilika sebe uvijek predstavi kada Sam Ja isključen iz vaših misli, kada vi živite i djelujete bez Mene na ovoj Zemlji...** U tom slučaju će čak i vaš duhovni vodič biti nesposoban steći prvenstvo, pošto vaša volja to ne dozvoljava.

I onda će protivne sile biti posebice zaposlene, koje ste vi isto tako sposobni osjetiti uokolo vas kao i dobra bića koja rade u Moje ime. Ali vi ćete bez izuzetaka pasti kao plijen ovih zlih sila pošto su one vrlo moćne i one hoće iskoristiti ovu moć budući im vaša volja daje pravo to učiniti... Međutim, vi se nikada ne trebate bojati ovih zlih sila samo ako se vaša volja uvijek odnosi (primjenjuje) na Mene i vi sebe povjerite Mojoj zaštiti. U tom slučaju Ja imam nebrojene pomagače pored Sebe koji vam žele biti na usluzi. I onda će staza vašeg zemaljskog života uvijek biti pod zaštitom vašeg duhovnog vodiča, kojeg Sam Ja Osobno postavio pored vas od vremena vašeg rođenja sve do vaše smrti. AMEN

*O kakvom je to praznovjerju riječ mislim da će prekrasno razotkriti sljedeća Objava:

U svezi JEDINOŠTVA istinskog 'Sveca Zaštitnika'...

Kada netko vjeruje u pomoć i vođenje izvjesnih duhova zaštitnika i anđela, on je poput onog koji itekako dobro poznaje cara (vladara) – da je on izuzetno dobar – ali iz straha da se može biti caru neće svidjeti ako bi ga on sam uznemiravao sa njegovom navodnom nezgrapnošću, prema tome se on po-vezuje sa drugim bićima zaštitnicima i pomagačima i, na kraju, vjeruje, u svoj iskrenosti, da su mu ova jedina pomogla i zaštitila ga od opasnosti, dok je u stvari jedino car (vladar) – kao vrhovni

graditelj – dodijelio njegovu pomoć i zaštitu slabom vjerniku za koju je nerazvijen vjernik zazivao.

Dajte bar jednom promislite ispravno unutar sebe? Vi znate da su svi ljudi i svi duhovi i anđeli ništa drugo doli od strane Mene odašiljane misli koje, u svakom trenutku, imaju njihov život i sve ostalo njihovo od Mene i, zasigurno, svatko onoliko koliko se to slaže sa Mojim vječnim redom, kako je najpreciznije za ostvarivanje cilja prikladno za njega. Ali kada jedan priđe drugome i kaže mu: 'Pomozi mi u ovome ili onome!' i kada drugi onda želi pomoći onome tko je zazvao, kao od sebe samog, zar to nije točno kao kada bi sljepac želio voditi i mrtvac udahnuti život drugome, ili jako tužan utješiti drugog jako tužnoga?

Ja vam kažem: Svako ljudsko biće, duh ili anđeo ima dovoljno (*posla*) ako se brine za sebe (*stands for himself; može i 'ako sebe podupire'*) i nema ni atom više, tako da bi se mogao, od sebe, brinuti za (*tj. da bi mogao podupirati*) drugoga.

Ali tkogod dođe k Meni, sa kojomgod potrebom i obavije oko Mene, jedinog Živućeg, živu vezu vjere, kako da mu se ne dogodi, pošto je on sebe sjedinio kroz živuću vjeru?!

Na putu Čiste Istine postoji samo jedan istinski duh zaštitnik – a taj Sam Ja Osobno!

Svi drugi 'duhovi zaštitnici' niču iz slabe vjere, izazvane kroz za-dobitkom-jurim utemeljenje izvanjske crkve.

Ali budući su ljudi zazivali, i dalje sada zazivaju, i u budućnosti će zazivati (*svece*), ne preostaje za sada ništa drugo – kako bi se sloboda ljudi ostavila neoštećena – nego im dozvoliti da primaju Moju pomoć i providnost putem takozvanog posredništva.

U drugu ruku, vi ne smijete misliti kako Ljubavna aktivnost blaženih prestaje. Ali ona nije sprovedena na takav način kako to nerazvijena vjera naučava. No pošto su svi blaženi u Meni, kao što Sam Ja u njima, oni su također učinjeni blaženima kroz jednu te istu Ljubav njihova svetog Oca i oživljeni za sva vječna vremena.

Ne postoji ni jedan živi čovjek na Zemlji kojemu duhovi iz boljeg svijeta nisu dodjeljeni. I ovi duhovi neprestano ulažu napore voditi do svjetla i do Života sveg života, onoga kojem su bili dodjeljeni.

Ali odakle dolazi, i što je ovo izuzetno Ljubavno-aktivno stremljenje takvih duhova? – Nisam li to Ja koji proizvodim sve to u njima?!

Kako li je nepravedno, prema tome, kada Me osoba MIMOILAZI i traži pomoć od onih koji nemaju ama baš ništa sami od sebe, nego sve jedino od Mene!

Što će osoba tražiti (drugdje) kada on zna da Ja, kao Najviši, žudim biti ljudsko biće, da, čak Brat, tako da će on biti sposoban vidjeti da Sam Ja, više od ijednog čovjeka, poniznog i blagog srca, i izuzetno snishodljiv (*milostiv*) a ne udaljeni Bog, nego Otac i Brat vama najbliži – tako da je vama vaš vlastiti život dalje od vas nego Ja Osobno.

Ukoliko osoba nije počela u svoj zbilji zazirati od života i prijateljila se sa smrću, tako

da on onda ne mari zgrabiti istinski život i poseže u daljinu, i kroz velike zaobilaznice, za onim što mu je najbliže od svega te ga, tako reći, nosi neprestano na Njegovim rukama. Jer hodajući drugom stazom, on bi zasigurno našao nemogućim pronaći najvišeg (poput četverokutnog kruga) što je doista isto tako nemoguće kao i to da osoba koja ljubi život ne bi, iznad svega, željela (budući on može samo ako to želi) njega zgrabiti za korijenje.

Međutim, svrnite se nazad i zapitajte ijedno od Evanđelja, isto kao sve apostole i druge sijače Moje Riječi, i ukažite Mi ijedno mjesto gdje je bilo poučavano da se držite također (*tj. da prijanjate uz*) izvjesnih 'duhova zaštitnika' pored Mene. Ili, radije, zar ne kaže u Evanđeljima: **'Dođite k Meni svi vi koji ste umorni i teško opterećeni, i Ja ću vas svih osvježiti.'** Matej 11:28

Da li je itko isključen iz ovog poziva, ili je itko preporučan zaštiti anđela?! – Sasvim izvjesno ne! Štogod je ovdje rečeno, to je rečeno za cijelu beskonačnost i za cijelu vječnost!

Ali koji od vas bi i dalje želio tvrditi da Moja Riječ nije savršena i da Ja, u to vrijeme, nisam sve propisno izvagao te da Sam jedino u kasnija vremena imao više pametniju ili bolju – takva pretpostavka bi uzrujala svakog svjetovnog vladara koji je još k tome, iz sebe samoga, nesavršen u bilo kojoj riječi. Kako bi onda tako nešto pripisano Meni bila iznimka?

Shvatite, prema tome, takvo je 'vjerovanje u sveca zaštitnika' poput parazitske biljke na stablu Života. Ali tko bi želio tvrditi kako parazitska biljka siše njezin život od bilo gdje drugdje osim iz stabla na kojem visi.

Što je, međutim, plod stabla a što plod parazitske biljke? – Jedino na stablu raste istinski plod. Tkogod ga jede, njemu on donosi vječni život. Ali što se tiče ploda parazitske biljke, njezin sok može, u najboljem slučaju, služiti – ako je to bilo moguće – da bi uhvatio ptice nebeske za smrt (*ovo se odnosi na ljepilo za ptice pripremljeno od bobica bijele imele, parazitske biljke koja živi na stablima voća*)

Vidite, tako to ide sa svime što sebe ne povezuje sa Mnom, tj. tkogod ne izgrađuje sa Mnom od temelja nagore! To je okrećena (skrpana) kuća, ili parazitska biljka na stablu Života, gdje je jedna onoliko od koristi kao i druga. Ja jedini Sam Put, Istina i Život! Onaj koji sa Mnom ne skuplja, on prosipa (*Luka 11:13*).

Grana koja je odvojena od vinove loze, neće li se ona uskoro osušiti i nikada ne donijeti ploda? (*Ivan 15:1-6*)

Prema tome, tkogod treba bilo što, neka dođe k Meni, i vjeruje, stoga će on to primiti!

Tkogod je potišten bilo kakvom dvojbom, on bi trebao misliti kako je dvojba jedino rezultat toga što netko ne hoda sa Mnom i ne dopušta sebi biti privučen od strane Mene. Ali tkogod ima dvojbe, neka dođe k Meni, i vjeruje, i nad onime nad čime je dvojbio će zasjati svjetlo.

Tkogod je slijep, i gluhi, i hrom, i paraliziran (*ukočen*), i nijem, i zaposjednut, neka dođe k Meni, i vjeruje, tako će on pronaći najizvjesniju pomoć!

No uzmite u obzir – Ja nisam mali, nego izuzetno veliki Bog. Tkogod Me želi uhvatiti, neka dobro raširi njegove ruke, to jest, on Me mora zagrliti (*priviti k sebi*) kompletno a ne jedino misliti da bi mu Ja mogao pomoći ako Sam to htio. Ali on mora misliti da Ja hoću, u svakom trenutku, i najviše od svega, njemu pomoći. Kad će se on tako u sebi ujediniti, jedino onda će njegova vjera postati živa.

(Ovo sad je super-važno jer objašnjava prirodu tj. nastanak priviđenja 'svetaca' i Marije, zato pomno čitajte)

Moglo bi, međutim, tj. govoreći u skladu sa vašom mjerom, biti prihvatljivo za nekoga ovdje i ondje, postaviti njegovu vjeru u neka priviđenja zaštitničkih duhova, posebice onih koja se događaju u oblasti takozvanog mjesečarenja (*misli na stanje u transu*).

Na ovo Ja kažem: Takava priviđenja 'zaštitničkih duhova' nisu ništa drugo nego tvorevine čovjekova vlastitog vjerovanja. Ona imaju veliku sličnost sa onim snovima u kojima ljudi, pod različitim okolnostima, opažaju – u animiranim slikama – ono o čemu su, u budnom stanju, najživlje razmišljali, ne u njihovu umu, nego u njihovim osjećajima.

Ali baš kao što su, u drugu ruku, u takvom snu tvorevine nešto, time takva opisana priviđenja, sa mjesečarem, nisu jedino prazno priviđenje, nego je to također nešto stvarno. – Ali što je ova stvarnost? Ova stvarnost nije ništa drugo nego tvorevina čovjekovog vlastitog vjerovanja u sjedinjenju sa sve-ostvarujućom ljubavlju.

Jer ni jedan čovjek ne može tražiti pomoć u ičemu što on unaprijed nije vjerovao, i onda s Ljubavlju i povjerenjem prigrlilo isto sa njegovim osjećajem.

I čak materijalni umjetnik ne može stvoriti figuru koju on nije, na izvjestan način, najprije stvorio u sebi samome.

Ali kako ju je on stvorio? – On je, najprije, razmišljao o nekom predmetu. Ovaj ga je predmet zadovoljio. I budući ga je zadovoljio, on ga je prigrlilo sa njegovim osjećajima i, na izvjestan način, se zaljubio u njegovu ideju. Ali baš kao što on prigrljuje njegovu ideju sa ljubavlju, on će također, ako također posjeduje za to sposobnost, nju nepogrešivo ostvariti.

Eto, vidite, tako to ide sa svim priviđenjima, posebice u tako-zvanom stanju transa u kojem jedino onda njegove vizionarske iluzije prestaju i vlastite se tvorevine rasprše poput magle, kada se ne samo duša, nego također živi duh mjesečara (sombulist), probudi, u kojem stanju, koje se prirodno javlja jedino često, onda mjesečar jako malo spominje ranije promatrane 'zaštitničke duhove' itd. pošto duh jasno vidi, čuje i prepoznaje samo Jednog i Jedinog zaštitničkog Duha.

No što se tiče, priviđenja (zaštitničkih duhova) koja idu uz stanje transa, koja su

prouzročila neka kaluđerska buncanja, tu ćete posjedovati dovoljno mudre oštroumnosti a ne, poput pogana, biti budalastog vjerovanja, i prihvatiti ova buncanja odmah pored najblistavije strane Moje Riječi, kao pravi zlatni novac i, na kraju, imati takvu jednu okrnjenu vjeru (*doslovno govori o jednoj četvrtini prave vjere*) da mislite da vam čak drvene, kamene i obojane slike izvjesnih 'svetaca zaštitnika' mogu pružiti pomoć.

Ja vam kažem: Takva vjera nije ni za dlaku bolja od one Baalovih slugu! Kada živa osoba ne može pomoći njegovu bratu – a pište u Pismu da je svaka ljudska pomoć bez učinka – što će onda komad izrezbarenog drveta ili neka druga vrsta mrtvog materijala postići?

Ili zar bi bili mišljenja, u takvim pomoćnim situacijama, da su 'sveti zaštitnici' zabijeni u njihove materijalne slike? – Ovo kratko objašnjenje što slijedi bi vas trebalo i više nego dovoljno uvjeriti u negativno.

Uzmite, kao primjer, najbolju sliku koja prikazuje Mene, Osobno, kako visim sa Križa, zbrojite sva raspela u Katoličkom, i drugom Kršćanskom svijetu, kojih je ponekad, u samo jednoj kući, tucet u različitim veličinama – hoće li takve slike zajedno pomoći više nego jedna, ili bi veće trebale imati više moći od onih manjih?

Ili bi trebali posvećene Kristove slike biti više moćne nego neposvećene, i ona posvećena na visokom oltaru biti daleko više moćna od one na sporednom oltaru?! – Zar ne vidite glupost ovdje odmah na prvi pogled?

Kada Ja, kao Živi Pomagač Osobno ne trebam nijednog čovjeka, da, čak ni anđela, a još manje isklesan kipić (*danās figurice iz Kine ☺*), (jer kada Ja pomažem, Ja pomažem u Duhu i u Istini, ali ne u drvu, kamenu ili u boji!) – kakvu vrstu sile i učinka mogu onda imati crteži (*danās slikice*) 'svetaca zaštitnika', budući 'sveti zaštitnici' nemaju ama baš nikakve sile ili učinkovitosti, u njima samima i ime njih samih?

Uzmimo kao slučaj, poradi slabe vjere (*tj. obraća se ovakvim Katolicima koji imaju krivu i time slabu vjeru u Isusa Krista*), da su oni imali neku vrstu pomagačke moći iz njih samih, ali bi im se, istovremeno, uputile molitve od strane sto tisuća ljudi koji kleče pred njihovim kipovima – kako bi takav jedan nedjeljivi zaštitnički duh sijevao (poput munje) diljem svijeta kroz sve njegove slike, tako da ne bi okasnio nigdje sa njegovom pomoći?

Ili da li mislite da duh može biti prisutan svugdje u isto vrijeme?! Vječni Duh to zasigurno može, budući su sve stvari u Njemu. Ali stvoreni duh neće biti to sposoban učiniti u cijeloj vječnosti, budući je on, u poredbi sa Mnom, jedino konačan duh.

Ali koji čovjek može istovremeno misliti tisuću misli? Ipak razmišljanje je aktivnost duha i gledanje duše, koja prihvaća bilo misli, ili radije duhovna djela iz unutar duha, baš kao i izvanjski, velike misli ili vidljiva djela vječnog Božanskog Duha. Ali ako duh u vama može misliti jedino jednostavno jednu misao za drugom, tako je on sam jednostavan i nedjeljiv, i na taj način vidi Moja djela koja Ja držim čvrsto u najvećoj

jasnoći jedino jedno nakon drugog i neće dokončati sa ovim promatranjem u svojoj vječnosti. Kako on može biti prisutan u svim slikama sa istom pomagačkom moći i također istovremeno?!

Ali ljudi (duhovi) koji su pristigli u drugi svijet, su jedino sa naporom iscjeljeni od ove 'bolesti zaštitničkih duhova'. I često se događa da svi takozvani 'sveci zaštitnici' moraju biti uklonjeni s puta. Jer ako se to ne bi dogodilo onda bi većina Rimokatolika bježala od Mene i okretala se njihovim duhovima zaštitnicima. Ne trebam ići daleko u prošlost, jer evo baš sada (kako ovo pišeš) jadni duhovi trče svugdje uokolo i traže njihove 'zaštitnike' sa velikom gorljivošću. Ali Mene, koji im idem ususret vidljiv, kao Ljubavi preput Brat i najvjerniji Otac, i vičem prema njima da Sam Ja jedini Onaj Kojeg trebaju tražiti i pronaći, oni bježe od Mene i u svoj iskrenosti i više odvažno Me traže da ih odvedem k njihovim zaštitničkim duhovima.

Vidite, kada je takva glupost tako snažno prisutna čak i u duhovima, koji već žive u onostranom, kakvu vrstu dokaza mogu onda priviđenja ('duhova zaštitnika') isporučiti ovom materijalnom svijetu, a posebice njemu koji stremlji (živjeti) u skladu sa duhom žive Ljubavi i žive Istine u vjeri?

Prema upravo rečenom, ako je vaša kuća postala oštećena, ili se bojite neke štete, onda se, u svako vrijeme, okrenite ka Meni koji Sam Glavni Graditelj duša sa najviše razumijevanja, i najsigurniji zaštitnički duh od svih zaštitničkih duhova, i vi možete biti uvjereni da kada Ja porušim kuću, Ja ću također biti sposoban istu iznova izgraditi po najjeftinijoj cijeni i, sasvim izvjesno, dovoljno čvrsto.

I smatrajte da vladar poput Mene ne treba nikakvih posrednika, nego Sam Ja Osobno Sve u svima!

Itkogod želi doći k Meni, neka dođe i on će Me u svako vrijeme pronaći kod kuće, i to na takav način kao da nisam imao ništa drugo za činiti osim jedino služiti onoga koji Me traži.

Prema tome, imajte povjerenja i gradite na Meni! Jer Ja Sam čvrst temelj!

Tkogod gradi na ovom temelju, Njegova kuća neće nikada napući. Jer tkogod uzme materijal od Mene, on ga ima na živi način, baš kao što Sam Ja Osobno jedini Živući i dajem život svakome tko ga traži u Meni!

Vi, također, tražite ga u Meni i živjet ćete vječno! Amen. – Ovo kaže Onaj Koji jedini ima i daje život. Amen.

Od Gospodara Isusa Krista, a putem Unutarnje Riječi, primio dana 26 Lipnja 1841
Njegov sluga i prorok Jakob Lorber

Kao kontrast svemu iznad rečenom glede biranja naših zaštitnika, evo službenog tumačenja iz Katoličke crkve:

Što je svetac-zaštitnik?

Sveci-zaštitnici se biraju kao posebni zaštitnici i čuvari mnogih područja u životu. Ta područja uključuju zanimanja, bolesti, crkve, države, slučajeve i sve ono što nam je važno. Najranije zabilježbe dokazuju kako su ljudi i crkve dobivali imena prema apostolima i mučenicima već od 4. stoljeća. Odnedavno Pape imenuju svece-zaštitnike, ali zaštitinike mogu birati i drugi pojedinci i skupine. Sveci-zaštitnici se danas često biraju zbog interesa, talenta ili događaja u životu koji se preklapaju s određenim područjima. Na primjer, Franjo Asiški je volio prirodu, pa je tako zaštitnik ekologu. Franjo Saleški bio je pisac, pa je zato zaštitnik novinara i pisaca. Klara Asiška proglašena je zaštitnicom televizije zato što je jednog Božića dok je bolesna bila prikovana za krevet vidjela i čula Božićnu misu iako je ona bila miljama udaljena. Anđeli također mogu biti proglašeni svecima-zaštitnicima. Svetac-zaštitnik nam može pomoći kada slijedimo primjer njegovog života i kada tražimo njegov zagovor kod Boga.

I još iz Katekizma Katoličke crkve br. 2683:

Svjedoci koji su nas pretekli u Kraljevstvu, **posebno oni koje Crkva štuje kao "svece"**, sudjeluju u živoj molitvenoj predaji primjerom svoga života, spisima koje su ostavili i svojom molitvom danas. Oni promatraju Boga, slave ga i ne prestaju se brinuti za one koje su ostavili na Zemlji. Ušavši "u radost" svoga Gospodara, "postavljeni su nad mnogim". Njihovo je posredovanje najviša služba u Božjem naumu. **Možemo i moramo ih moliti da posreduju za nas i za sav svijet.**

Ovaj slijed misli ću završiti sa sljedećom izuzetno važnom Objavom u kojoj se na divan način pobijaju ovi savjeti Katoličke crkve te ukazuje na veliku opasnost da će čovjek koji ne teži uspostaviti direktan i intiman odnos sa svojim Ocem u Isusu Kristu, eventualno podbaciti ostvariti svrhu svog života i time proživjeti život na Zemlji uzalud:

Bertha Dudde, br. 8470, 17 Travanj 1963

RAZJAŠNJENJE U SVEZI POSREDOVANJA...

Stvarna svrha vašeg zemaljskog postojanja vam je već toliko često puta bila predložena... i da je to jedino stvar vašeg odnosa sa Mnom, kojeg ste vi jednom dobrovoljno raskinuli pošto Me niste htjeli priznati... Jer vi Me niste mogli vidjeti, i prema tome ste kao vašeg gospodara i stvoritelja prihvatili onog kojeg ste mogli vidjeti: Mojeg prvo-stvorenog svjetlosnog duha, Lucifera (*Knjižice br. 15 & 39*)... Tijekom vašeg sadašnjeg postojanja vi jedino trebate težiti ka jednom cilju: da obnovite odnos sa Mnom i pri tome Me iznova priznate kao vašeg Boga i Stvoritelja,

iz Čije Ljubavi ste jednom proizašli... Ni jedno drugo biće ne može uspostaviti ovaj odnos u ime vas, to jedino može biti učinjeno od strane vas i zahtjeva vašu volju, koja jeste i ostati će slobodna, pa čak ako vi za sada odlažete vašu odluku. Vi nju ne možete izbjeći donijeti ako ćete jednog dana postići cilj postajanja blaženima, kao što ste bili u početku... I ovo konačno sjedinjenje može jedino biti ostvareno kroz Ljubav, time vi morate biti voljni živjeti s Ljubavlju, unatoč tome, vi to nećete nikada biti prisiljeni napraviti...

Ali zbog izvornog grijeha vaša je volja i dalje vrlo slaba i prema tome treba snaženje... I ovo snaženje volje je veliki blagoslov kojeg je ljudsko biće Isus ostvario za vas kroz Njegov čin Spasenja (*Knjižice br. 38 & 54*)... Posljedično tome, ako ste u stanju sebe izručiti Njemu i tražiti Ga da osnaži vašu volju, vi ćete sasvim sigurno ostvariti vašu svrhu... Međutim, na vašu se volju ne može nikada presudno utjecati (*u smislu: da na nju netko utječe i prisiljava je donijeti izvjesnu odluku*) od strane kraljevstva svjetla, jedino su vaša bližnja ljudska bića sposobna u vaše ime pružiti dobrodušno posredovanje (*zagovaranje, zauzimanje*), ako ste vi sami preslabi da bi hodali stazom do Križa... Onda Ljubav bližnjeg ljudskog bića može moliti u vaše ime, i Ja ću uistinu uslišiti takvu molitvu dajući snagu osobi za koju je ona bila zatražena kroz Ljubav. Jer Ljubav je snaga, i ako je vi svjesno podarite duhovno ispaćenom (*u smislu, 'onome koji je u nevolji, zbunjen, uznemiren, tjeskoban, itd.'*) ljudskom biću ona će ga afektirati kao snaga, osim ako se on onda ne zaputi sam ka Križu ili sam djeluje sa Ljubavlju i postane prosvjetljen... Ljubavi-puno posredovanje za ljude je u sva vremena jedna pomoć da se spase zalutale (*grešne, zabludjele*) duše, koja ne bi trebala biti potcijenjena...

Ali potpuno je obmanuta ideja tražiti svjetlosna bića za posredovanje (*znači Mariju i 'svece'*)... Uzmite u obzir da su ova bića sasvim prožeta s Ljubavlju koja je, u stvari, naumljena za sva bijedna bića... Uzmite u obzir da ni jedno biće ne bi bilo izuzeto iz njihove voljnosti da pomognu i da ne bi moglo postojati ni jedno neiskupljeno biće ako svjetlosna bića ne bi bila ograničena od strane Božanskih zakona koja oni ne mogu narušiti. Ova bića, međutim, znaju za čovjekov krajnji cilj na Zemlji... oni znaju, da se priznavanje njihova Boga i Stvoritelja može jedino dogoditi u slobodnoj volji, i da ovo priznavanje jest uspješno prođen test volje, što je svrha čovjekovog života na Zemlji... Oni znaju da veza sa Mnom mora biti nanovo uspostavljena, čemu svako biće mora stremiti te ostvariti samo za sebe u svojoj slobodi i bez ikakve prisile... Pa ipak Ljubav svjetlosnih bića je toliko vrloduboka da bi doista bila dostatna da trenutno preobrazi svako biće, baš poradi toga jer je snaga koja nikada ne podbacuje ostvariti njezin željeni učinak... Time ova Ljubav mora biti ograničena od strane Mene, tj. čak svjetlosna bića moraju biti podređena zakonima koje oni, međutim, poštuju budući su se kompletno stopili sa Mojom voljom, i prema tome također znaju što pomaže ljudskom biću da ostvari krajnji cilj, sjedinjenje sa Mnom (*Ivan 17:21-23*,

26)... Međutim, svjetlosna bića mogu koristiti mentalni utjecaj i motivirati druge ljude da posreduju, i ovo sasvim izvjesno neće podbaciti ostvariti učinak.

Ja želim da se ljudi zapute direktnom stazom do Mene a ne da pokušavaju zaobilaznim putem doći do cilja koji je nedostižan tim putem... i vi bi to razumjeli ako bi znali u svezi visoko razvijenog stupnja Ljubavi svih svjetlosnih bića... Ako pristupate ovim bićima za posredovanje... što će Me oni zatražiti u vaše ime?... Da bi Ja trebao djelovati u suprotnosti sa Mojim zakonom reda i osloboditi ljude uvjeta koji omogućuju povratak k Meni, promjenu njihove prirode? Svatko tko iskreno zamoljeva svjetlosna bića za pomoć će od strane njih također biti uveden u ispravan način razmišljanja, i onda će on učiniti štogod se podudara sa Mojom voljom, budući su svjetlosna bića nadahnuta od strane iste volje kao Moja i prema tome ništa drugo nego pokušavaju na vas utjecati sukladno. Ali onda ćete vi također postići vaš cilj na Zemlji sa izvjesnošću, jer oni jedino nastoje voditi vas do Mene, podsjetiti vas na Isusov čin Spasenja... Oni će vam ukazati stazu kojom bi trebali hodati, ali oni je ne mogu hodati namjesto vas...

I sada uzmite u obzir da molitva Meni već predstavlja vezu sa Mnom, koja je svrha i cilj zemaljskog života... da vi... ako se molite svjetlosnim bićima za posredovanje... time mimoilazite direktan odnos sa Mnom... I koju posljedicu vi očekujete od 'posredovanja' kojeg bi ova bića trebala zatražiti od Mene? Opet i iznova vam govorim da vi zasigurno možete zatražiti svjetlosna bića za pomoć ako ste Mi vi već dokazali vašu volju... i oni će vam pomoći, budući su oni jedino rukovoditelji Moje volje i u tome doživljavaju njihovo blaženstvo... Ali oni nikada neće biti sposobni uspostaviti vašu vezu sa Mnom u vaše ime (*namjesto vas*) kroz posredovanje, budući su oni uvijek povezani sa Mnom i željeti će da vi također uspostavite ovu vezu sa Mnom dobrovoljno, pošto je to vaša istinska svrha zemaljskog života...

Sve dok vi i dalje preklinjete svjetlosna bića za 'posredovanje' vaše misli još nisu vođene od strane ovih svjetlosnih bića, nego Moj protivnik (*Sotona*) pokušava utjecati na vas tako da ćete vi jedino produžiti vašu stazu do Mene, budući on želi spriječiti vaš konačni povratak k Meni... Posredovanje može jedino biti izvršeno od strane ljudi jedni za druge ili za i dalje nezrele duše u kraljevstvu onostranog (*Knjižica br. 29*). Onda stupanj Ljubavi potražujuće osobe afektira onu osobu za koju se se moli kao snaga, i budući ću onda Ja, poradi nesebične Ljubavi, dati snagu onima koji ju trebaju i kojih se drugi sjećaju sa Ljubavlju... Ali ideja o 'posredovanju' ne važi za kraljevstvo svjetla. Misli ljudi koji se oslanjaju na posredovanje su obmanute i jedino produžavaju njihov povratak k Meni, što je jedini naum Mojeg protivnika kroz ovo obmanuto učenje. AMEN

Obožavanje 'svetaca' na nebu je takva odvratnost...

Opće je poznata stvar kako čovjek ima prirodno ili nasljedno zlo od svojih roditelja, ali samo nekolicina znaju gdje ono u svojoj punini prebiva. Ono ima svoje prebivalište u ljubavi koja želi posjedovati dobra drugih ljudi, i u ljubavi koja želi vladati nad drugima; jer ova potonja ljubav je takve prirode da, u onoj mjeri u kojoj joj se to dopusti, hrli tako nasilno dok se ne zapali sa ljubavlju koja želi vladati nad svima, i naposljetku želi da ju se zaziva i obožava kao Boga. Ova ljubav je zmija koja je prevarila Evu i Adama, jer reče ženi:

'Bog zna da će se u dan kada pojedete ploda vaše oči otvoriti, i bit ćete kao bogovi.' Postanak 3:4, 5.

Stoga, u onoj mjeri u kojoj čovjek hrli u ovu ljubav bez ograničenja, on se okreće od Boga te okreće prema sebi, i postaje obožavatelj samog sebe; i on nakon toga može zazivati Boga iz njegove ljubavi prema sebi sa gorljivim usnama, ali sa srcem koje je hladno i ispunjeno preziranjem prema Bogu. On zatim može učiniti da mu Božanske stvari Crkve poslužuju kao sredstva; ali budući da je vladanje nad drugima njegov cilj, on ta sredstva ljubi samo dok poslužuju tom cilju. Ako je takav čovjek uzdignut do najviših počasti, on samom sebi onda izgleda kao Atlas koji na svojim ramenima nosi cijeli svijet, ili kao Febus koji oko zemlje vuče sunce sa svojim konjima.

Kako je čovjek ovakve prirode po nasljednosti, stoga su u duhovnom svijetu svi oni koji su papinskim bulama bili proglašeni svecima sklonjeni od pogleda ostalih i sakriveni; i lišeni su svake komunikacije (*kontakta*) sa njihovim obožavateljima, kako se u njima ne bi podsticao (*kultivirao*) ovaj korijen najgoreg zla, te da ne bi zaronili u mahnite obmane kojima su opsjednuti demoni. Ovo ludilo zahvaća one koji su, za života u svijetu, htjeli da ih se nakon smrti proglasi svecima, tako da bi mogli biti zazivani.

Mnogi iz Rimokatoličkog religijskog uvjerenja, posebice redovnici, kada uđu u duhovni svijet, traže svece, posebice onog sveca čijem redu pripadaju; ali ih ne pronalaze, čime su zapanjeni. Ali nakon toga nauče kako se sveci nalaze ili u raj u zemlji ispod. Ali bez obzira gdje se nalazili, sveci u pravilu ne znaju ništa o tome da ih ljudi na Zemlji zazivaju i obožavaju. No oni među njima koji to znaju, i koji hoće da ih ljudi zazivaju, zapadaju u ludilo i pričaju gluposti. Obožavanje svetaca se na nebu

smatra nečim tako odvratnim da i sam pomen na to u anđela pobuđuje jezu; jer u onoj mjeri u kojoj se obožavanje ukazuje nekom čovjeku, u istoj toj mjeri je ono zakinuto Gospodaru; i u tom slučaju On ne može biti jedini predmet obožavanja. Ako, dakle, Gospodar nije jedini predmet obožavanja, obožavanje je podjeljeno; a to uništava vezu (općenje) sa Njime te životno blaženstvo koje pritječe iz tog općenja. Da bi mogao naučiti, u svrhu obznanjivanja istog, karakter Rimokatoličkih svetaca, iz donjeg predjela zemlje je bilo dovedeno nekih stotinjak onih koji su znali kako su bili proglašeni svecima. Oni su prišli sa moje stražnje strane, a samo nekolicina od naprijed; i sa jednim od njih sam razgovarao, koji je, kako mi rekoše, bio Xavier. Dok je razgovarao sa mnom ponašao se (*izgledao je*) kao budala; međutim, ipak sam od njega uspio doznati kako na njegovom vlastitom mjestu gdje je bio zatvoren sa ostalima, on ni u kojem slučaju nije budala, već takav postaje onda kada o sebi razmišlja kao o svecu i kad želi da ga ljudi zazivaju. Nakon toga sam čuo slično mrmljanje od onih koji su bili iza mojih leđa. Drugačije stvari stoje sa tako zvanim svecima koji su na nebu; oni ne znaju ništa o tome što je učinjeno na Zemlji; i nije im dozvoljeno razgovarati sa nikime iz Rimokatoličkog religijskog uvjerenja tko se drži tog praznovjerja, kako nijedna ideja o tome ne bi ušla u njihov um.

Pošto je ov(akv)o stanje svetaca svatko može vidjeti (*zaključiti*) kako je njihovo zazivanje čista besmislica. Štoviše, mogu dokazati kako oni ta zazivanja ne čuju više do što ih čuju njihove slike koje su postavljene pored ceste, također, ne više od zidova crkve, ili ptica koje svoja gnijezda grade na crkvenim tornjevima. Njihovi poklonici na Zemlji govore kako sveci vladaju na nebu zajedno sa Gospodarom Isusom Kristom; ali to je izmišljotina; jer oni ne vladaju sa Gospodarom više nego što se konjušar druži sa svojim kraljem kao sa sebi jednakim, ili vratar sa plemićem, ili lakej sa nadbiskupom. Naime, Ivan Krstitelj je, govoreći o Gospodaru, rekao:

'Da Mu on nije vrijedan odriješiti podvezice na cipelama.'

Marko 1:7; Ivan 1:27.

Što se, onda, o takvima može reći?

E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 822-825'

***

U svezi 'svetaca'

Danas mi je prišao jedan Rimokatolik, kao što to svakog dana čine pripadnici različitih religija koji su nedavno umrli. Taj Rimokatolik je razgovarao sa mnom, i njegov razgovor je bio o onima koji su na Zemlji bili proglašeni svecima. Bilo mu je rečeno da osim Gospodara Isusa Krista na cijelom nebu nema ni jednog svetog, i da je na račun svetosti Gospodara Isusa Krista, Koji je Sâma Svetost (*Otkrovenje 15:4*), da se anđeli nazivaju svetima; a iz tog razloga se On također naziva Sveti Duh. Anđeli

priznaju da u njima nema ničeg svetog, već sve prljavo (Job 15:15), i da je sva svetost jedino Gospodareva; jer znano je iz Davidovih Psalmi da anđeli nisu sveti.

Onda su neki od onih koji su bili kanonizirani na Zemlji jednoglasno rekli, iako određenim izmiješanim, i kao buntovnim tonom, da je njihova svetost bila jedino Gospodareva, a da su oni sami prljavi i bez ugleda.

Štoviše, od onih koji su bili obožavani kao sveci i stoga kao bogovi, su mi bile predstavljene samo tri vrste ljudi. Naime, tu su bili oni koji su imali averziju prema tom obožavanju, koji su bili među anđelima i koje su anđeli štitali. Onda su tu bili oni koji nisu htjeli biti među bogovima niti obožavani kao bogovi, ali u kojima je ipak još bilo nešto taloga iako su oni to usmeno nijekali. Treća vrsta su bili bogohulnici koji su prihvaćali takvo obožavanje i koji su htjeli biti priznati kao sveci i. Oni su jadni, zavedeni i glupi.

Oni koji se nazivaju svecima, koje (ljudi na Zemlji) štiju i obožavaju, bilo drevni bilo moderni, ne mogu nikome ni najmanje pomoći u drugome životu. Bilo mi je dozvoljeno, učestalo, govoriti sa nekima od onih koji se smatraju svetima i koje ljudi obožavaju kao svece, ali ovo mogu tvrditi, i to na osnovu njihovih vlastitih izjava i na osnovu mog stvarnog iskustva, da su oni sve samo ne sveci, i da ne mogu ni najmanje pomoći čak ni sebi, a kamoli nekome drugome, i to niti molitvom niti posredništvom. Jer u drugom životu, molitve za nekog drugog, čak ni posredne molitve za sebe, nisu uslišene.

U stvari, nitko nema nikakve koristi od toga što misli da netko može biti ljubljen zbog nekog drugog, ili zbog svetaca – prije se suprotno tome događa. To mogu tvrditi, oni nikome ne pomažu, čak ni sebi, što su mi rekli gromkim glasom, prilazeći mi da bi mi to rekli.

E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva – 2133, 2134, 443, 2802, 3 Siječanj & 12 Kolovoz 1748'

***

Razgovor sa određenim Rimokatolikom na nebu u svezi njihovih 'svetaca'

Razgovarao sam sa određenim duhom, koji je pripadao Rimokatoličkoj religiji, u svezi njihovih svetaca. Bilo mu je rečeno kako oni obožavaju svece na isti način kako pogani obožavaju njihove idole (kipove). On reče kako ih oni samo (po)štuju, te da su bili podučeni njihovim primjerima. Ali na to mu je bilo rečeno da oni u stvari kleče pred njima, da im se mole za pružanje pomoći*, i da im pripisuju ove časti pred očima

njihovih svećenika, koji ih od toga niti odvrćaju niti ih u svezi toga opominju; isto tako da se takve njihove molitve mogu pronaći u njihovim svetim knjigama*, tako da se oni doista mole svecima za pomoć. On je pretpostavljao da sveci posreduju kod Boga (*ili 'da se sveci kod Boga zauzimaju za ljude'*), te da se to dopušta zbog neukog i priprostog naroda; ali bilo mu je rečeno da su njihove svete molitve tako ustanovljene, i da sveci djeluju na takav način, što će reći, pomažu im, te da je to izmišljeno od strane svećenika sa ciljem zarade novaca i postizavanja ugleda: s tim razlogom je izlaganje njihovih čuda, usmene hvale, te ukazivanje, u crkvi, da oni djeluju na takav način. Na te stvari on nije imao što za reći. Bilo mu je rečeno da su gori od pogana: jer pogani ne znaju da je idolopoklonstvo grijeh, ali oni znaju: stoga će oni biti prije osuđeni od njih (Luka 12:47, 48)**. On je rekao da sveci posreduju; ali na to mu je bilo rečeno da su mnogi 'sveci' u paklu, i da su bili, više od drugih, ovisni o magiji: nakon čega su neki od njih bili imenovani, na primjer, Antonije, Frensis Xavier, i David – i da nisu znali što je raj: plus ostale stvari - od kojih se nekih i ne sjećam – kao recimo, da je vrlo dobro znano kako je svakome dopušteno prići Gospodaru Isusu Kristu u molitvama, i da On čuje svakoga, i da je On jedini Kojeg moramo obožavati, itd.' (E.Swedenborg 'Minorna Duhovna Iskustva – 4603')

*Da je ovo što E. Swedenborg iznosi točno, vidi se recimo po ovakvim molitvama na koje se vjernici upućuju u molitvenicama Katoličkog oblika religijskog uvjeravanja.

Iz molitve ZA SVECA čije ime nosiš

'O sveti M. M. kojeg osobito trebam štovati kao svog odvjetnika pred Bogom, radujem se iz sveg srca, što sam tvojim imenom, premda nedostojan, nazvan na svetom krštenju: samo mi je žao, što način mojeg života ne odgovara svetosti tvojeg imena. O sveti M. M., pomoćniče moj, daj mi se milostiv ukaži, te i od Boga isprosi milost, da na bolje primjenim život svoj i svom pomnjom slijedim kreposti tvoje. Ne daj, da slavu imena tvoga pogrdim grijesima svojim. Čuvaj mi dušu, brani mi tijelo, podaj mi stalnost u dobru, izbavi me od svakog zla (!!!), a osobito mi budi u pomoći na čas smrti moje, da ti uzmognem na darovima tvojim hvaliti i slaviti Boga u vijeke vijekova. Amen.

Ja vas molim da obratite pažnju na potcrtano i kako je to protivno Svetom Pismu, naime, 'odvjetnik' pred Bogom je jedan Jedini, i to je Isus Krist (1 Ivanova 2:1). Zatim, nama nitko ne treba da nam izmoli milost od Boga, jer je On sama Milost i daje je svima koji Ga zatraže (Hebrejima 4:16). Nadalje slijede čista huljenja protiv Gospodara Isusa, jer On JEDINI je čuvar naših duša (1 Petrova 2:25), i po sili Slave Njegove smo osnaženi za svaku postojanost i strpljivost (Kološanima 1:11) i On Jedini nas može čuvati od zla i Zlog (Matej 6:13)! I na kraju, srce mi plače kad vidim da se vjernik potiče sebe poređivati u kreposti i svetosti sa nekim 'svecem' a ne sa Isusom Kristom! ☹

Večernja molitva 'svetom' Antunu

Moćni zaštitniče, sv. Ante, prije nego pođem na počinak, tebi srce svoje upravljam i pozdravljam te. Ujednom te molim da dragom Bogu zahvališ na svim dobročinstvima koja sam danas od Njega primio i isprosiš mi oprostjenje za ono što sam sagriješio. Brini se ove noći za me, i dok budem mirnim snom spavao, dragoga Boga moli za mene i moju obitelj. Ne zaboravi biti mi pomoćnikom u nevoljama. Preporučujem ti, dobri zaštitniče, sve svoje pokojne duše u čistilištu. Pomozi im da se što prije oslobode muka. Amen.

Molitva majke i oca

Dobri sv. Ante, blagoslovi i štiti moju obitelj, čuvaj je u ljubavi i slozi, obaspi je zemaljskim i duhovnim dobrima i udalji od nje svako zlo.

Blagoslovi mene i moga supruga (moju suprugu). Neka nam nikada ne uzmanjka kruh svagdašniji, kao i sve potrebno kako bi smo mogli čestito živjeti i odgajati djecu koju nam je Bog dao.

Blagoslovi našu djecu, čuvaj njihovo zdravlje, potiči ih na dobro i ne dopusti da izgube vjeru, nadu i ljubav. Učini nas sposobnima da ih razumijemo i da im svjedočimo svojim primjerom. Neka uvijek teže za najuzvišenijim idealima i neka u životu ostvaruju svoj ljudski i kršćanski poziv. Amen.

Ja ne znam kako vi koji ovo čitate, ali meni su ovdje sve sirene upaljene na 'idolopoklonstvo'! Ili ja možda ovo krivo čitam, naime, da se ovdje od 'sveca', za kojeg usput rečeno E. Swedenborg kaže da ga je na svoje oči vidio i da nije toliko svet koliko ljudi misle, traže stvari koje nam može dati i učiniti jedino Bog?! ☺

**U potvrdu tome da su Katolici koji ovako vjeruju na nebu osuđeni radi idolopoklonstva poput ostalih neznabožaca prikazuje ovo iskustvo E. Swedenborga:

U Svezi neznabožaca i njihova Posljednjeg Suda...

Neznabošci sačinjavaju zonu koja je još više udaljena; ali najveći udio je na istoku, udaljen od Kršćanskog svijeta, iza Muslimana. Ovi su, također dovedeni od tamo prema istoku; ne, međutim, obilaženjem, nego iznad sjevernog nivoa Kršćana, i – čemu sam se čudio – na visok nivo; tako da im je put bio podaren iznad Kršćana, i oni nisu komunicirali sa njima. Njima je bilo dodjeljeno mjesto oko Muslimana, na istoku i također na jugu.

Gdje je Muslimansko nebo, tamo se, na obadvije strane, pojavljuju provalije, koje silaze u dubine. Tamo su bili bačeni njihovi zlikovci, koji su obožavali idole i, o Bogu nisu ništa razmišljali, i istovremeno su živjeli jedan zao život.

Postoji također slična provalija na sjevernoj strani Muslimanske pustinje. Tamo su bili bačeni njihovi najgori; također, oni iz Katoličke religije koji su obožavali slike svetaca i o Gospodaru Isusu Kristu nisu uopće razmišljali. Ovi su bili pomiješani sa neznabošcima (poganima) i bačeni onamo.

Oni od Katoličke religije koji su obožavali slike i nisu razmišljali o Gospodaru (Isusu Kristu), su otklonjeni iz sjevernog predjela, i pomiješani sa neznabošcima, i dovedeni sa njima do njihovih pozicija, baš poput neznabožaca, budući je njihova sudbina slična.

Sljedeće, vidio sam cijelu sjevernu dolinu, sve do planina tamo, potpuno ispreturanu, i sve koji su bili tamo razbacane, i dijelom pomiješane sa neznabošcima i drugima; i onda se tamo također pojavilo isparavanje.

E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva – 5263-5267'

Kod Jakob Lorbera pak nalazimo na izvješće o tome kako sada na nebu jedan obraćeni i otud osviješćeni biskup gleda na svoje prijašnje razmišljanje unutar Katoličke doktrine:

O svecima i njihovom posredovanju... O brizi za rodbinu u duhovnom svijetu...

1. (Kaže Apostol Ivan): 'Slušaj, brate Martine, na Zemlji si, koliko je to meni poznato, bio veliki prijatelj Marije, a također i Josipa i ostalih svetaca. Ali izgleda da ovdje ne pokazuješ za njih nikakav interes. Zašto? Isto tako ne izgledaš zabrinut za svoju rodbinu – za svog oca, majku, braću, sestre i mnoge druge rođake i prijatelje koji su prije tebe ušli u ovaj svijet. Reci mi, zašto je to tako?'

2. Oni bi mogli biti nesretni negdje. Zar im ti, sada veliki prijatelj Gospodara Isusa Krista, ne bi htio pomoći ako bi mogao, posebice ako bi znao da su nesretni? Ti si se u svijetu jako puno razmišljao o posredovanju svetaca (ili 'o svecima koji se kod Boga zauzimaju za ljude'), ali ovdje, i sam svetac i veliki prijatelj Gospodara, ti o tome uopće ne razmišljaš. Reci mi, koji je tome razlog?'

3. (Martin, nekadašnji Katolički Biskup će): 'Najdraži prijatelju i brate, vol se hrani sijenom i slamom, a magarac je zadovoljan i sa lošijom hranom. Ja sam na Zemlji najprije bio magarac, pa onda vol, a moja hrana je bila poput ove upravo opisane. Reci mi, može li duh rasti na takvoj oskudnoj hrani?'

4. Tek sada, zahvaljujući Ljubavi, suosjećanju i milosti Gospodara Isusa Krista, i Njegovom kruhu života i pravom vinu istinskog znanja, sam postao stvarno ljudsko biće. Zar bi i dalje trebao imati apetita za hranu kojom se na Zemlji hrane magarci i volovi? Zar bi i dalje trebao raditi iste (po)greške kao i na Zemlji, razmišljajući kako bi blaženi stanovnici ovog velikog nebeskog duhovnog svijeta mogli imati više milosti i ljubavi nego Gospodar Osobno? I kako bi On od njih trebao biti pokrenut na Ljubavi i

milost? O prijatelju, zahvaljujući Bogu ja više nisam toliko glup kao što sam nekad znao biti.

5. Što su Marija i Josip i svi tako zvani sveci? Što su moji zemaljski roditelji, braća, sestre, i prijatelji u usporedbi sa Gospodarom (*Isusom Kristom*)? Ako imam Njega, ne marim za tisuće Marija, Josipa, roditelja, braće i sestara, ili prijatelja! Gospodar ih čuva kao što je i mene pazio. Što im više može trebati? Ja mislim da bi svaki istinski stanovnik nebesa morao razmišljati na ovaj način. Ako ne, on bi morao biti savršeniji od samog Gospodara?

6. Zar nije Gospodar Osobno rekao jasno tko su bili Njegova majka, braća i sestre, kada Mu je bilo rečeno da Ga Njegova majka, Njegova braća i sestre čekaju napolju (*Marko 3:31-35*)?

7. Ako nas je On, Koji je (od)uvijek bio i (za)uvijek će biti naš Učitelj i Gospodar naučavao ove stvari koje, na nesreću, na Zemlji nismo razumjeli, zašto bi mi ovdje na nebu, u nama, tražili bolju doktrinu? To bi bilo jako glupo, zar ne misliš tako, moj najdraži brate?'

8. (*Kaže Apostol Ivan*): 'Zaista, izrazio si ono što mi je u srcu. Tako stvari stoje, tako mora biti, a tako će zauvijek i ostati! Ali ako bi sada sreo Mariju i Josipa, i ostale, zar ne bi bio jako sretan?'

9. (*Martin će*): 'Da, bio bi sretan, ali ni u kojem slučaju sretniji nego kada bi mi Gospodar došao. Jer u Njemu ja imam sve i, stoga, On mi znači više od svega. Gledaj, ti i brat Petar sigurno pripadate najvažnijim ljudima koji su ikad živjeli na Zemlji. I ja vas obojicu jako puno volim, ali ja poštujem svakog dobrog i mudrog stanovnika neba isto kao i vas, pošto smo mi svi braća, a samo je Jedan Koji je Gospodar. Da li sam u pravu?'

10. (*Kaže Apostol Ivan*): 'Brate, **sa takvom istinskom mudrošću** ćeš proći čak i na suncu! Sada vidim da posjeduješ istinsku mudrost i – gledaj – cesta se već spušta u dolinu. Sada ćemo također susresti filozofe sa sunca!'

Od Gospodara Isusa Krista, a putem Unutarnje Riječi, primio Njegov sluga i prorok
Jakob Lorber te zapisao u 'Biskup Martin – 130'

Moja je molitva, a to je i glavni razlog zašto sam napravio ovu Knjižicu, da svi čitatelji, a pogotovo braća i sestre u Katoličkom obliku vjerovanja, također spoznaju ovu istinsku mudrost.

Emanuel Swedenborg

O sebi samome...

Rodio sam se u Stockholmu 29 Siječnja 1689. Moj otac se zvao Jasper Swedberg, i bio je Biskup Zapadnog Gothlanda, čovjek slavan u svoje vrijeme. On je također bio izabran i registriran kao član Engleske Zajednice za Promociju Evanđelja; jer je od strane kralja Charlesa XII bio određen za biskupa nad Švedskim crkvama u Pensilvaniji, a također i nad crkvom u Londonu.

U 1710 godini sam otišao u inozemstvo. Najprije u Englesku, a nakon toga i u Nizozemsku, Francusku i Njemačku, kući sam se vratio 1714 godine. U 1716 godini, a također i poslije, sam imao mnoge razgovore sa Charlesom XII, kraljem Švedske, koji me je uvelike privilegirao; iste te godine me odredio u službu Prisjednika na Rudarskom Fakultetu, što je služba koju sam vršio sve do 1747 godine, kada sam podnio ostavku, zadržavajući, međutim, pola službene plaće do kraja svog života. Svoju ostavku sam podnio iz jednog jedinog razloga, a to je, da bi se sa što više slobodnog vremena mogao posvetiti novoj službi koju mi je odredio Gospod. Tada mi je bio ponuđen viši položaj časti, no to sam apsolutno odbio, da moj um ne bi bio nadahnut ponosom.

U 1719 godini sam od kraljice Ulrice Eleanore bio proglašen plemićem i imenovan Swedenborg, i od tog trenutka pa na dalje sam, na sastancima Dijete (= zakonodavno tijelo = *Riksdag*) koji su se održavali svake tri godine, imao svoju stolicu među velikašima u rangu vitezova. Ja sam pozvani Pomoćnik i Član Kraljevske Akademije Znanosti u Stockholmu. Nikad nisam tražio pristup bilo kojoj naučnoj zajednici na nekom drugom mjestu, pošto sam ja u nebeskoj zajednici, gdje su takve stvari koje se odnose prema nebu i duši jedini predmet razgovora; dok su u društvima učenih svijet i forma tijela jedine teme razgovora.

U godini 1734 sam objavio, u Leipzigu, 'Mineralno Carstvo', u tri folio toma. U godini 1738 sam (ot)putovao u Italiju ostavši godinu dana u Veneciji i Rimu. Što se tiče mojih obiteljskih veza, imao sam četiri sestre. Jedna od njih je bila oženjena za Erica Benzeliusa, koji je naknadno postao nadbiskup u Upsali. Na taj način sam došao u srodstvo sa dva sljedeća nadbiskupa, koja su oba pripadala porodici Benzelius, i bili su Erikova mlađa braća. Moja druga sestra se udala za Larsa Benzelstierna, koji je postao pokrajinski guverner; ali ti ljudi su mrtvi. Međutim, dva biskupa koja su u rodbinskoj vezi sa mnom, su i dalje živa; jedan od njih, čije je ime Filenius, i koji je biskup Istočnog Gothlanda, služi sada kao predsjednik Kuće Svećenstva u Stockholmskoj Dijeti, umjesto nadbiskupa, koji je bolestan; on je oženio kćer moje sestre; drugi, koji se zove Benzelstierna, je biskup Westmanlanda i Dalecarlie; on je sin moje druge sestre. A da ne spominjem druge moje rođake koji okupiraju časna

mjesta. Štoviše, svi biskupi u mojoj rodnoj zemlji, njih deset, a također i senatori, njih šesnaest, kao i ostatak onih na uzvišenim pozicijama, gaje prema meni simpatije i iz ljubavi štiju, i ja sam sa njima u bliskim odnosima, kao prijatelj sa prijateljima, i to zato što oni znaju da sam ja u društvu sa anđelima. Kralj osobno i kraljica, te tri princa njihova sina, mi ukazuju veliko poštovanje; Ja sam jednom također bio pozvan od strane kralja i kraljice da večeram sa njima za njihovim vlastitim stolom, što je čast koja se obično ukazuje samo onima na najuzvišenijim položajima; naknadno mi je i princ nasljednik ukazao istu čast. Svi oni žude da se vratim kući; Iz tog razloga, ja sam daleko od toga da strahujem, u svojoj vlastitoj zemlji, od tog progonstva, kojeg se vi plašite, i protiv kojeg u vašem pismu želite na tako prijateljski način poduzeti mjere; a ako me progone negdje drugdje, to mi ne može nauditi.

Ali sve što sam do sada ispričao, Ja smatram poredbeno jako malo važnim; ono što je važnije od toga (*engleski tekst koristi frazu 'što se poput tornja uzdiže iznad toga'*) je činjenica da sam od strane Gospoda Osobno, Koji se na naj-milostiviji način pojavio ispred mene, svog slugu, u godini 1743 bio pozvan u svetu službu*; tada mi je On otvorio pogled na duhovni svijet, i omogućio mi da govorim sa duhovima i anđelima, što je stanje u kojem se nalazim sve do dana današnjeg. Od tog vremena sam počeo štampati i objavljivati različite tajne (arcana) koje sam vidio i koje su mi bile objavljene, kao što su tajne u svezi neba i pakla, čovjekova stanja nakon smrti, istinskog obožavanja Boga, duhovnog značenja Riječi, pored mnogih drugih stvari od izuzetne važnosti koje vode do spasenja i mudrosti.

Jedini razlog mojih povremenih putovanja u inozemstvo je bila želja da sebe učinim korisnim, i da objelodanim tajne koje su mi bile povjerene. Ostalog što se tiče, ja imam onoliko svjetovnog bogatstva koliko mi je potrebno, i niti tražim niti želim više.

Pisma – 14 (Hartleyu, 5 Kolovoza 1769)

*

***O svom pozivu...**

Sjedio sam u Londonskom restoranu kao i obično, bilo je možda malo kasnije nego inače. Sjedio sam na svom uobičajenom mjestu, sam u sobi i zaokupljen sa mislima o Svetom Pismu. Bio sam poprilično gladan i jeo sam sa velikim apetitom. Taman prije nego sam zgotovio sa hranom nešto kao 'izmaglica' mi se pojavilo pred očima, onda se zamračilo i vidio sam pod prekriven sa najstrašnijim reptilima, poput zmija, žaba i sličnih stvorenja. Bio sam sav u čudu jer se to događalo pri mojoj potpunoj svijesti i racionalnom razmišljanju. Onda se u jednom trenutku mrak malo pojačao, da bi odjednom nestao i ja sam vidio čovjeka kako sjedi pored mene u kutu sobe. Kako sam onda tamo bio potpuno sam, ta pojava me zaprepastila, a pogotovo kad mi je

on rekao: "Nemoj toliko jesti". Ponovo se sve zamračilo pred mojim očima, ali se odmah raščistilo, i ja sam se našao sam u sobi.

Takva neočekivana strava je ubrzala moj put ka kući; kućepazitelju nisam ništa govorio, pazeći da ništa ne zamijeti kako ne bi pomislio da je događaj posljedica psihičkog poremećaja; ali ja sam itekako razmislio o onome što se dogodilo, i na to nisam mogao gledati samo kao na slučajnost, ili kao na nešto prouzrokovano fizičkim uzrokom.

Te noći se je isti čovjek pojavio ispred mene, ali ovaj put nisam bio uplašen. On mi tada reče kako je On GOSPOD BOG, Stvoritelj svijeta, i Iskupitelj, **i da je On mene odabrao da objasnim čovječanstvu duhovno značenje Svetog Pisma**, i da će mi On Osobno objasniti sve što ću napisati o tom predmetu. Te iste noći su mi se 'nevjerojatnom jasnoćom i bistrinom' (*tako da sam potpuno bio uvjeren u njihovo postojanje*) otvorile oči u svijet duhova, svijet gdje su anđeli i vragovi, gdje sam odmah prepoznao mnoge poznate iz vlastite zemlje.

Od tog dana sam napustio sve poslove i nastojanja koja sam imao oko ovosvjetskih i naučnih stvari i posvetio se duhovnom radu, radu na onome za što me je Gospod odabrao (*ili 'u skladu sa onime što je Gospod od mene zahtjeva da pišem'*). Nakon toga je Gospod svakodnevno otvarao moje duševne oči, tako da sam usred dana mogao istovremeno gledati u drugi svijet i u stanju potpune budnosti pričati sa anđelima i duhovima.

R.L. Tafel 'Dokumenti - Robsahmova sijećanja o Swedenborgu',
tom 1, dokument 5

*

Znam da će mnogi tvrditi kako je čovjeku nemoguće razgovarati sa duhovima i anđelima dok živi u svom fizičkom tijelu; neki će reći da su to maštarije (*obmane*), neki da ove stvari iznosim kako bi iskoristio njihovu lakovjernost, itd. Ali ništa od toga me ne obeshrabruje, jer ja sam vidio, čuo i osjetio... Da bi mogao (sa)znati kako čovjek živi nakon smrti, bilo mi je odobreno razgovarati i družiti se sa mnogima sa kojima sam se poznao za vrijeme njihovog života u tijelu, i to ne samo u trajanju od jednog dana ili tjedna, već mjesecima, i u nekim slučajevima skoro cijelu godinu, kao što sam običavao činiti i ovdje na Zemlji. Oni su bili jako iznenađeni da su oni sami, za vrijeme njihovog života u tijelu, živjeli, i da mnogi drugi (ljudi) i dalje žive, u takvom stanju nevjerovanja u svezi budućeg života, kad u stvari jedva da prođe jedan dan između smrti tijela i njihovog ulaska u drugi svijet, - jer smrt je nastavak života. E. Swedenborg 'Nebeske tajne – 68, 70'

*

'Za razliku od onog što se događa sa drugim ljudima, duhovi su bili sa mnom kao da su bili u svijetu, jer sa mnom oni nisu bili jedino kao ljudi s obzirom na njihov um i pamćenje, već također s obzirom na osjetilo, tako da bi oni čak pretpostavljali za sebe da se, tako reći, nalaze u svijetu, ili da su se vratili u svijet. Oni su me bili u stanju voditi, gledati kroz moje oči, čuti, kroz moje uši, kako drugi govore, da, (oni su mogli čuti) druge govoriti sa njima da je bilo zakonski (*dozvoljeno*) njima razgovarati sa njima na njihovom vlastitom jeziku, ili im pisati njihovim vlastitim stilom ali te stvari nisu bile dozvoljene, niti dodirnuti druge mojim rukama. Sa drugim osobama je slučaj drugačiji, jer moje stanje je tako uređeno od strane Gospodara, da mogu biti zaposjednut sa duhovima, a ipak bez štete, u čemu je moj slučaj potpuno drugačiji od stanja drugih kada su zaposjednuti, utoliko što oni pri tome polude, dok ja u potpunosti ostajem pri svojoj zdravoj pameti. Zaista, od samog početka od kad sam počeo uživati ovaj međudnos pa na dalje u periodu od nekoliko godina, bio sam kao i ranije bez ikakve primjetne razlike (*u smislu, 'drugi ljudi nisu mogli primjetiti nikakve razlike na meni = da se sa mnom, u duhu, bilo što neobično događa'*). Ova povlastica, prema tome, može pripadati samo onome koji je u vjeri; nipošto drugima, pošto bi oni trenutno bili uništeni. Takvo je stanje svijeta u današnje vrijeme, da tko god je zaposjednut njegov je život izložen opasnosti, tako intezivna je unutarnja mržnja koja sada vlada.' – 13 Studeni 1748.

E.Swedenborg 'Duhovna Iskustva – 3963'

*

Pošto se pod čovjekovim duhom misli na njegov um, 'biti u duhu', fraza koja se ponekad pojavljuje u Riječi, prema tome naznačava stanje uma odvojenog od tijela; a kako su proroci, dok su bili u tom stanju, vidjeli takve stvari kakve postoje u duhovnom svijetu, to stanje se naziva 'Božja vizija'. Njihovo stanje je onda bilo poput onog u samih duhova i anđela u tom svijetu; a u tom stanju čovjekov duh, poput njegovog uma s obzirom na vid, može biti prebačen sa jednog na drugo mjesto, dok tijelo ostaje na svom vlastitom mjestu. U tom stanju se ja sada nalazim u trajanju od dvadeset i šest godina, sa tom razlikom, da sam ja istovremeno bio i duhu i u tijelu, a jedino ponekad izvan tijela. Ezekijel, Zaharija, Danijel, i Ivan dok je pisao Knjigu Apokalipse, su bili u tom stanju... Petar, Jakov i Ivan su bili u sličnom stanju kada su ugledali preobraženog Isusa; i Pavle također, kada je čuo neizrecive stvari sa neba.'

E.Swedenborg 'Istinska Kršćanska Religija – 157'

*

Vatra u Stockholmu

Swedenborg se nije trudio organizirati religijsku sektu niti je poticao ljude da se formiraju u buduću crkvu. U stvari, njegova su nastojanja da ostane anonimna glede svog teološkog rada trajala do 1759. U toj godini se u Švedskoj dogodio jedan incident koji mu je donio popriličnu slavu i koji je ujedno doveo do toga da mnogi po prvi puta povežu Swedenborga sa njegovim neobičnim teološkim knjigama, posebice sa knjigom 'Nebo i Pakao'. Bio je mjesec Srpanj, i Swedenborg se nalazio u Gothenborgu, gradu koji je od Stockholma udaljen otprilike 300 milja (*bilo je oko 4 popodne, Swedenborg je došao u Gothenborg iz Engleske*). Za vrijeme ručka (*na kojem je bilo otprilike 15-ak drugih uzvanika*) u kući svog prijatelja Williama Castela, bogatog trgovca, Swedenborg je oko 6 popodne naglo izašao iz kuće i povukao se u vrt, bio je prilično blijed i uznemiren. Kada se nakon određenog vremena vratio u kuću rekao je kako 'Užasni požar bijesni u Stockholmu, u Sodermanu blizu njegove kuće, te se širi ogromnom brzinom.' Bio je uznemiren, izlazio je često iz kuće. Zatim je rekao kako je kuća njegovog prijatelja, kojeg je on nazvao po imenu, već bila u pepelu, te da je njegova vlastita u opasnosti. Swedenborg se bojao da njegovi rukopisi neće biti uništeni. Oko 8 navečer, kad je ponovno bio vani, radosno je uzviknuo, 'Hvala Bogu! Vatra je zaustavljena na samo tri kuće od moje!'

Prisutni uzvanici, uznemireni sa tim incidentom pošto su neki od njih također imali svoje domove ili prijatelje u Stockholmu, su bili impresionirani sa Swedenborgovim očiglednim vidovnjaštvom. Novost se jako brzo proširila po cijelom gradu, ali ponajviše među ljudima koji su poznavali samog Swedenborga. Jedan od uzvanika je ispričao što se dogodilo i guverneru Gothenborga koji je odmah zatražio da mu Swedenborg preda potpuni izvještaj o tom događaju. Sljedećeg dana, u nedjelju, je Swedenborg opisao vatru do najmanjeg detalja, kako je počela, na koji način je prestala i koliko je to sve skupa trajalo. Istog tog dana je novost buknula u gradu, a pošto su ljudi bili zabrinuti za svoje bližnje koji su mogli nastradati u požaru, ta je novost postala glavni predmet razgovora.

U ponedjeljak navečer je stigao glasnik iz Stockholma, poslao ga je Trgovinski Odbor sa pojedinostima o požaru. U pismu kojeg je glasnik donio je pronađen potpuno isti opis događaja poput onog kojeg je dao Swedenborg. Novosti oko Swedenborgove vizije (*ili 'Swedenborgovog vidovnjaštva'*) su uskoro prepravile Stockholm postavši vijest dana. Ljudi su bili zaprepašteni činjenicom da je poznati Swedenborg, od svih ljudi, priznati znanstvenik, član Odbora za Rudarstvo, i član Kuće Slavnih, onaj koji ima 'čudne' moći uz čiju pomoć zna što se događa 'na daljinu'. Uskoro je cijeli grad pričao o tome, i svi su bili zapanjeni. U to isto vrijeme se u Stockholmu pojavila jedna kopija 'Neba & Pakla' te je došla u ruke Gustavu Bondeu, grofu. On je izgleda bio

prva osoba koja je povezala da je anonimni autor te fantastične knjige Emanuel Swedenborg. Nakon što je to podijelio sa par najbližih prijatelja, tajna se pročula. Jos više senzacije je izazvala novost o Swedenborgovom pričanju sa 'ljudima koji su umrli', koja se pročula nakon serije incidenata. Nakon toga su različite poznate ličnosti počele pisati o Swedenborgu i njegovom ponašanju. Oni koji ga još nisu imali priliku upoznati su naginjali mišljenju da je Swedenborg poludio. No nakon što bi ga upoznali i nakon što bi se sa njime popričali uvjerali bi se u suprotno, naime da je bio poprilično razuman čovjek. Oni su često završavali u neprilikama, pošto nisu bili voljni prihvatiti njegove 'čudesne' (*englesku riječ 'sweeping' bi mogli prevesti kao 'izjave koje čovjeka pometu ili obore s nogu'*) izjave, no u njegovo mentalno zdravlje više ne bi sumnjali.

Gospođa Marteville

U proljeće sljedeće godine je izbio još jedan incident koji je iznova otkrio Swedenborgove čudesne moći. Gospođa Marteville, udovica Nizozemskog ambasadora u Stockholmu se zainteresirala za Swedenborgove navodne moći da priča sa duhovima. Ona se nadala kako će joj on moći pomoći u jednoj praktičnoj stvari. Naime, ona je nešto poslije muževe smrti primila račun za srebrninu, koji je bio povelik. Iako je njezin preminuli muž bio taj koji je kupio srebro ona je bila uvjerenjena da je račun već bio plaćen, znajući da je njezin muž pedantan čovjek i da nikad ne bi ostavio račun neplaćen, no potvrdu nije mogla pronaći. Njezina je tuga bila velika jer je račun bio jako veliki, pa je zatražila od Swedenborga da je posjeti, nakon čega ga je ponizno zamolila ako bi mogao upitati njezinog muža za taj račun. Swedenborg se nije ni žalio niti je napravio primjedbu na njen zahtjev već je tri dana poslije ponovno svratio kod Gospođe Marteville, koja je kod kuće bila sa svojim prijateljima, te je izjavio kako je pričao sa njezinim mužem koji mu je rekao kako će on sam* reći svojoj ženi gdje se nalazi račun. Osam dana nakon toga je Gospođa Marteville sanjala svoga muža koji joj je rekao da se račun nalazi u jednoj od ladica u njegovom uredu. Ona je pogledala na to mjesto i ne samo da je našla račun već i svoju izgublenu dijamantsku ukosnicu. Sljedećeg jutra je Swedenborg nazvao Gospođu Marteville te joj je rekao da je opet pričao sa njezinim mužem koji je u pola razgovora nestao rekavši da sada ide otkriti svojoj ženi gdje se nalazi izgubljeni račun.

*Drugi opis istog događaja govori kako je sâm Swedenborg donio vijest gdje se nalazi izgubljeni račun, rekavši kako se nalazi u radnoj sobi preminulog ambasadora, točnije u njegovu stolu. Gospođa Marteville je na to odgovorila kako je ta cijela soba bila očišćena te da prilikom čišćenja nisu pronašli nikakav račun. Swedenborg je na to rekao kako mu je ambasador objasnio točno mjesto gdje se račun nalazi, i kako bi se nakon povlačenja lijeve ladice trebao pojaviti 'tajni pretinac' gdje bi taj račun trebao biti zajedno sa privatnim spisima i pismima preminulog ambasadora. Kad su ovo čuli, Gospođa Marteville i svi njeni prijatelji su otpratili Swedenborga gore na kat gdje se

nalazila soba, te su otvorili ured. Napravili su točno kako je Swedenborg opisao nakon čega su pronašli skriveno mjesto i unutra izgubljeni račun. Naravno prije toga nitko nikad nije čuo za to skriveno mjesto u uredu, u kojem su se nalazili tajni spisi Nizozemskog ambasadora.

Kraljičina tajna

Vjerojatno jedan od najupečatljivijih primjera Swedenborgove komunikacije sa 'onim svijetom' je uključivao i kraljicu Švedske. Grof Ulric Scheffer je pozvao Swedenborga da zajedno sa njime ode u posjetu Kraljici Lovisi Ulriki koja je čuvši za njegove čudesne sposobnosti postala zainteresirana za Swedenborga. Njeno veličanstvo je zamolila Swedenborga da na trenutak dođe do nje, te ga je ispitivala o raznim stvarima koje se događaju u životu nakon smrti, sve dok ga na kraju, ne izdržavši, nije upitala da li je pričao sa njezinim preminulim bratom, Augustusom Williamom, kraljevskim princem Prusije koji je preminuo dvije godine ranije. On je rekao da nije. Nakon toga ga je kraljica zamolila da sa njime popriča i da mu pri tome prenese njene pozdrave, što je Swedenborg obećao učiniti. Prilikom sljedećeg susreta, nekoliko dana poslije, kad se Swedenborg pojavio na dvoru, kraljica je bila u 'bijeloj sobi', okružena sa njezinim damama. On je odmah prišao i pristupio kraljici, koja se više i nije sijećala onog što ga je zamolila prije nekoliko dana, te ne samo da joj je prenio pozdrave od brata, već joj je dao i njegovo izvinjenje zato što nije odgovorio na njezino zadnje pismo, što bi želio sada napraviti preko Swedenborga, koji je obećao da će to napraviti. Kraljica je bila prestravljena i zatečena te je, nakon što je sa Swedenborgom provela jedno vrijeme nasamo, izjavila zaprepašteno: **'Ovo nitko osim Boga nije mogao znati!'*** Razlog zašto ona nije nikad pričala o tome je bio taj, što kraljica nije htjela da nitko u Švedskoj zna da ona održava korespondenciju sa bratom dok su Švedska i Prusija u ratu.

Drugi izvor kaže da je kraljica skoro 'umrla' od uzbuđenja kad joj je Swedenborg prenio ono što je njezin brat izjavio, i zamolila ga da nikome o tome ne govori. Drugi dan je grof von Schwerin došao do Swedenborgove kuće i grubo zatražio da ovaj oda što je rekao kraljici, no Swedenborg je vjeran obećanju rekao da neće.

*Drugo izvješće kaže: 'To nitko osim mog brata nije mogao znati!'

Olof Olofsohn

(po izvješću Dr. Scherera, profesora Francuskog i Engleskog u Tübingenu)

Jednog jutra, u Stockholmu, Swedenborg se nalazio u društvu koje ga je, nakon što se njegova informacija o svijetu duhova saslušala sa najvećom pažnjom, testiralo u svezi vjerodostojnosti njegovih izvanrednih duhovnih komunikacija. Test je bio ovaj:

On je trebao izjaviti koji će u (*njihovom*) društvu prvi umrijeti. Swedenborg nije odbio odgovoriti na ovo pitanje, već je nakon nešto vremena, za vrijeme čega je izgledao kao da se nalazi u dubokoj i nijemoj meditaciji, potpuno otvoreno odgovorio, - **'Olaf Olofson će umrijeti sutra ujutro u 5.45.'** Ovim predskazanjem, koje je od strane Swedenborga bilo proglašeno u potpunom pouzdanju, je društvo bilo (*ostavljeno*) u nestrpljivom iščekivanju, i gospodin koji je bio Olaf Olofsohnov prijatelj je odlučio sljedećeg jutra, u vrijeme koje je Swedenborg označio, otići do Olofsohnove kuće, da bi vidio da li se Swedenborgovo predskazanje ispunilo. Na svom putu je susreo dobro poznatog Olofsohnovog slugu, koji mu je rekao kako je njegov gospodar upravo umro; doživio je srčani udar, koji je iznenada okončao njegov život. Čime je gospodin kroz dokaz smrti koja se zaista *dogodila (u skladu sa predskazanjem)* bio uvjeren (*u Swedenborgove izvanredne sposobnosti, tj. da vidi u duhovni svijet i da može tamo pričati sa duhovima umrlih ljudi, sa anđelima i vragovima*). Istovremeno je i ova osobita okolnost također privukla pažnju; - sat u stanu gdje je Olofsohn živio se zaustavio baš one minute kada je izdahnuo, i kazaljka je ukazivala na vrijeme (koje je Swedenborg predskazao).

Petar treći car Prusije (iz privatne korespondencije jednog od prijatelja)

1762 godine, kad je Petar treći car Prusije umro, Swedenborg je bio sa mnom na prijemu u Amsterdamu. Usred razgovora se njegova pojava promijenila i bilo je očito da mu duša nije više u tijelu. Kad se nakon nešto vremena oporavio upitali smo ga što se dogodilo. Prvo nije htio reći, ali je poslije izjavio: 'Ovog trenutka je car Petar treći umro u zatvoru!', objašnjavajući istovremeno prirodu njegove smrti. 'Gospodo, hoćete li molim vas zabilježiti ovaj dan, da bi onda poslije kad se ova vijest pojavi u novinama mogli to usporediti sa mojom izjavom.' Novine su ubrzo objavile smrt cara koja se dogodila točno onog dana kao u Swedenborgovoj izjavi. Tako je eto vidio Emanuel Swedenborg moji prijatelji, ako itko od vas sumnja u njegove spise i izjave i ako itko misli da on ima 'povijesnu vjeru' a ne da je ono što govori 'viđeno i doživljeno' (ili 'on stvarno vidio i doživio').

John Wesley

Swedenborg je pisao Johnu Wesleyu, slavnom Engleskom svećeniku, rekavši kako bi bio sretan sa njime raspravljati o religiji ako bi on ikako mogao doći do Londona. U tom pismu je Swedenborg spomenuo kako je doznao preko anđela da bi Wesley želio sa njime razgovarati o teologiji. Wesley je svoje ogromno iznenađenje povodom Swedenborgove pozivnice podijelio sa svojim prijateljima pošto se nije mogao sjetiti da je bilo kome govorio o svom zanimanju za Švedskog vidovnjaka. Wesley je odgovorio kako se nada da će biti dobrodošao nakon šestomjesečne turneje na koju se upravo zaputio. Dobivši njegov odgovor Swedenborg odvrati kako će to biti kasno, jer će on točno 29 Ožujka 1772 zauvijek napustiti ovaj svijet (*ili 'za*

stalno ući u svijet duhova'). Služkinja koja se brinula o baronu Swedenborgu u zadnjim mjesecima njegova života je također izvjestila kako je predvidio točan datum svoje smrti.

Završna izjava

Nekoliko prijatelja je posjetilo Swedenborga u ožujku zahtjevajući od njega (ili 'nagovarajući ga') da dá završnu izjavu glede istinitosti ili neistinitosti Novog Otkrovenja koje je 'teklo' njegovim perom tolike mnoge godine. Swedenborg je na to odgovorio odlučno: ***'Sve što sam napisao je Istina, u što ćete se sve više i više uvjeriti u preostalim godinama svoga života, samo ako se budete držali Gospoda i vjerno služili samo Njemu tako što ćete odbacivati od sebe zlo svakojake vrste kao grijeha protiv Njega te marljivo pretraživati Njegovu Riječ koja od svojeg početka pa sve do kraja nepobitno svjedoči o istini doktrina koje sam objavio svijetu.'***

Jednom drugom prilikom, dok je odgovarao na slično pitanje, Swedenborg je rekao: ***'Kao što je istina da me vi sada svojim očima vidite ispred sebe, tako je istinito sve što sam napisao; a mogao sam reći i više da mi je bilo dozvoljeno. Kada uđete u vječnost onda ćete sve vidjeti, i onda ćemo vi i ja imati jako puno stvari o kojima ćemo moći pričati.'***

U Nedjelju, 29 Ožujka 1772, su gospođa Shearsmith i Elizabeth Reynolds, služkinja, promatrali Swedenborga dok se budio iz dugog sna. On je upitao žene da mu kažu koje je doba dana. One mu rekoše da je pet sati. 'To je dobro', Swedenborg reče, 'Hvala vam. Bog vas blagoslovio!' Nakon toga je nježno uzdahnuo i umro.

*

U Svetom Pismu čitamo **'kako se svaka tvrdnja mora utemeljiti na iskazu dvojice ili trojice svjedoka'** (2 Korinćanima 13:1; Matej 18:16), pa bi glede onog što je sa neba i iz pakla izvjestio E.Swedenborg htio dodati sljedeće: Njega su nakon njegove smrti vidjela trojica ljudi, od kojih su dvoje izuzetno poznati i cijenjeni, naime, Jakob Lorber i Sadhu Sundar Singh (*treći je Franz Schumi*), i svi su dali o njegovoj sudbini na nebu isto izvješće: On je jedan od najvećih prinčeva u Novom Jeruzalemu!

Bit će dakle da ima 'nešto' Istine u onome što je pisao! ☺

Jakob Lorber – BIOGRAFIJA

Jakob Lorber se rodio u selu Kanjiža između Maribora i Šentilja, 22 Lipnja 1800 godine na lijevoj obali rijeke Drave među vinogradima, gdje je njegov otac, Miša Lorber, radio na svojoj maloj farmi.

Zasigurno nije bila slučajnost to što je Jakob Lorber odrastao u siromašnom seoskom okruženju, premda u domu koji je bio otvoren za umjetnost i religiju. On od svog oca nije samo naslijedio mnogostrane muzičke talente već je od njega primio i početne instrukcije na violini, klaviru i orguljama.

Kada je došlo vrijeme da Lorber upiše gimnaziju u Mariboru na Dravi, on je potrebnu količinu novaca za upis već zaradio kao svirač orgulja u jednoj od lokalnih crkava. On je diplomu nastavnika u višoj školi primio 1829 godine u Grazu, glavnom gradu Štajerske, Austria. U to vrijeme nije mogao pronaći odgovarajuće zaposlenje što ga je prisililo da nastavi sa svojim muzičkim naučavanjem, koje se sastojalo od komponiranja, učenja violine, pružanja satova pjevanja te povremenog nastupa na koncertima.

Prateći svoju sklonost Jakob Lorber se u tim godinama, Na svom putu prema ‚unutrašnjostima‘ duboko zadubio u duhovno. Proučavao je djela Justinusa Kenera, Jung-Stilinga, Emanuela Swedenborga, Jakoba Boehmea, Johanna Tennhardta. No Biblija je, ipak, bila njegov stalni pratioc te je do samog kraja njegova života ostala izvor njegovog nadahnuća.

Usprkos njegovim mnogostrukim talentima i sposobnostima, Lorber je, sve do onog trenutka dok mu nije bilo ponuđeno mjesto dirigenta Opere u Trstu, jedva ‚preživljavao‘. I dok se spremao prihvatiti tu poziciju kojom bi služio ovom svijetu, on dobi nalog da će biti ‚Božji Pisar‘. U rano jutro 15. Ožujka 1840 godine, završivši upravo jutarnju molitvu, on začu jasan glas u predjelu srca koji mu je naredio:

‘Ustani, uzmi svoje pero i piši!!’

On je odmah obustavio sve pripreme za put, te se poslušno sjeo za stol i zapisao na papir što mu je tajnoviti Glas diktirao. Bio je to uvod za njegovo prvo djelo, **‘Božje Domaćinstvo’**:

‘Ovako govori Gospod svakome, i to je istinito, vjerodostojno i izvjesno: Tko hoće razgovarati sa Mnom, neka Mi priđe, i Ja ću položiti odgovor u njegovo srce. Ali, samo će oni čisti, čije je srce puno poniznosti, čuti zvuk Mog glasa. I sa onim kome sam draži nego li cio svijet, i tko Me ljubi kao

nježna zaručnica svoga zaručnika, ću ići ruku pod ruku. Takvo ljudsko biće će Me uvijek vidjeti kao što brat gleda na brata i kao što Sam ga Ja vidio još od vječnosti prije nego što je postojao.'

Od tog trenutka, trenutka u kojem je od Gospoda primio svoj prvi diktat, Neočekivano i Nečuveno je silno ušlo u život Jakoba Lorbera. Lorber će bez oklijevanja odbiti ponuđeno zaposlenje i sljedeće dvadeset i četiri godine, sve do svoje smrti u 1864 godini, će svakodnevno pisati bez prekida, ne konzultirajući ni jednu knjigu i ne poznavajući mnogovrsna znanja koja su tekla kroz njegovo pero kroz Unutrašnju Riječ. Sve što je ispunjavalo njegov život je bila jedino poslušnost tom Unutarnjem Glasu.

Čovjek bi morao govoriti u superlativima da bi izrazio tko je uistinu bio Jakob Lorber. Ako bi ga smatrali za književnika, onda bi on prevazišao sve autore, pjesnike, i mislioce svih vremena. Gdje se može pronaći takvo sveobuhvatno znanje: tumačenja takve dubine, preciznije znanje o zemljopisnim, povijesnim, biološkim i prirodnim naukama, stvarnosti ili činjenicama koje datiraju još od početka svemira, nego u njegovim djelima? Ta djela se sastoje od 25 tomova od kojih svaki ima 500 stranica, ne uključujući i ostale manje zapise. A ako ga smatramo za genija, onda on prevazilazi sve poznate posvećenike. Riječ kojom bi ga opisali još nije pronađena, a ako je on sebe nazivao 'Božjim Pisarom', to je uistinu bilo u skladu sa njegovim poniznim zaposlenjem.

Jakob Lorber je umro 24 Kolovoza 1864. Predvidio je svoju smrt. Njegova je misija bila ostvarena. Na groblju Sv. Leonharda u Grazu, na njegovoj nadgrobnoj ploči, stoje zapisane Pavlove riječi:

'I ako živimo i ako umiremo, Gospodu pripadamo.'

Rimljanima 14:8

Očeve Riječi... Tumačenje imena BERTHA DUDDE

Sva voljna djeca Me nose u svojim srcima i tragaju za Mojim Duhom pošto su Me njihove duše prepoznale. A ti, dijete Moje, ćeš čuti Moj glas uvijek kada Mi žrtvuješ svoje vrijeme, i Moj rad na tebi neće biti bez uspjeha. Sati u kojima strahuješ da ti nedostaje potrebne snage da bi djelovala za Mene će se smanjiti. Uskoro ćeš dobiti misiju koju ćeš lako ostvariti uz Moju pomoć. Tvoja Vjera, Ljubav i volja će postati veliki pošto ću Ja Osobno biti tvoja nagrada... kojoj ćeš gorljivo stremiti.

Dijete Moje, sve što će čovječanstvu biti otkriveno kroz tebe je skriveno u tvome imenu:

B - (Busse) – Trebaju **okajati** svoje grijehе.

E – (Erkennen) – **spoznati** svoje porijeklo.

R – (Rastlos) – **neprekidno** raditi na svojoj duši.

T - (Tätig) – biti **aktivni** u Ljubavi.

H - (Hörchen) – **slušati** glas u svome srcu.

A - (Allen) – nijekati **sve** svjetovne užitke.

D - (Demütig) – **ponizno** se(be) podrediti Ocu na nebu.

U - (Um) – neprestano se moliti **za** Milost.

D - (Dienen) – **služiti** Stvoritelja Neba i Zemlje.

D - (Dienen) – **služiti** svoga bližnjeg u Ljubavi.

E - (Ehre) – i **slaviti** Mene, Oca na nebu, u vijeke vjekova.

Shvati da Mene ne mogu pronaći oni koji traže svijet ali one koji Me traže Ja ću susresti i otkriti im Sebe... Tko god Mi se preda će Me posjedovati, i tko god moli za Moju milost je u Mojoj milosti, jer uistinu razumjeti Moju Riječ je dar milosti Moje Ljubavi...

Pripremi se stoga primiti Moj dar kao znak Moje Ljubavi. Pobrini se za svoju dušu, dijete Moje, spoznaj Moju Ljubav i potrudi se osjetiti najčišću Ljubav prema Meni u svom srcu pošto sva nečistoća mora biti otklonjena iz srca u kojem ću Ja živjeti, pošto Ja jedino pronalazim užitka u čistoj Ljubavi, u Ljubavi koja ne traži i jedino daje sebe... koja je voljna učiniti sve da bi mogla služiti... Čista Ljubav je dragocjena poput dragulja, ona osvjetljava svoje okruženje sa svojim svjetlom, ona donosi sreću i uvijek jedino želi davati... Kada ti je ova(kva) Ljubav zaposjela srce, ti ćeš Me prihvatiti u sebi i u svom srcu nositi Moju sliku, i to će za tebe biti najviši blagoslov već za života na Zemlji.

Što god ti je određeno dok se Moja Ljubav brine za tebe mora još biti skriveno od tebe pošto ti postižeš stupanj zrelosti (*savršenstva*) jedno neprestanim stremljenjem za Mojom Ljubavlju... Tebi je u korist zazivati Me i Moje prisustvo iz dubine svoga srca... kada se(be) preporučiš svom Spasitelju u iskrenoj molitvi... Ja ću se pojaviti... neočekivano... i useliti se u prebivalište koje tvoja Ljubav priprema za Mene i donijeti blaženu sreću onima koji vjeruju u Mene i ljube Me... Ja neću dozvoliti da Moja djeca, koja Mi se predaju, žive u oskudici i Ja ću im otkriti Sebe u prikladno vrijeme.

AMEN

Ovo Otkrovenje u svezi svoga poslanja je Bertha Dudde primila 28 Siječnja 1939 (br. 0763)

Ovu knjižicu je po slijedećem nalogu našeg Gospoda i Oca Isusa Krista:

'Moja je volja da širite Istinu, a u to spada i raskrinkavanje krivih učenja, koja su se potkrala (ili 'i da raz-otkrivate krive doktrine koje su se potkrale') u Moju Riječ, što ne može biti učinjeno nikako drukčije nego suprotstavljanjem (ili 'jedino ako se te lažne doktrine usporede') sa čistom Istinom... Ier samo Istina vodi ka Meni, i samo kroz Istinu možete doći do blaženosti. I zato ću Ja uvijek (iznova) 'dostavljati' Istinu Mojim zastupnicima na Zemlji dajući im istovremeno nalog da ju raznose po svijetu, jer ljudi moraju stajati u Istini, žele li postati blaženi (Ivan 7:38).'

Diktirano Berthi Dudde, dna. 18 i 19 Lipnja 1964,
poruka br. 8814

Preveo i sastavio Lorens N.

www.akademijavjecnogproljeća.org